

Ikt. sz.: KVB/37-2/2014.

KVB-14/2014. sz. ülés
(KVB-14/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2014. november 26-án, szerdán 11 óra 02 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló, T/1794. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Részletes vita a törvényjavaslat egészéről</i>	5
<i>Részletes vita a módosító javaslatokról</i>	28
<i>A napirendi pont lezárása</i>	34
<i>Egyebek</i>	35
<i>Az ülés berekesztése</i>	35

Napirendi javaslat

1. Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat
(T/1794. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent:

Elnököl: **Burány Sándor** (MSZP), a bizottság elnöke

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Tilki Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke
Schmuck Erzsébet (LMP), a bizottság alelnöke

Bodó Sándor (Fidesz)
Boldog István (Fidesz)
László Tamás (Fidesz)
Szabolcs Attila (Fidesz)
Vantara Gyula (Fidesz)
Witzmann Mihály (Fidesz)
Dr. Szakács László (MSZP)
Hegedűs Lorántné (Jobbik)
Szelényi Zsuzsanna (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Dr. Kerényi János (Fidesz) Witzmann Mihálynak (Fidesz)
Dr. Szakács László (MSZP) Burány Sándornak (MSZP)

Meghívottak:

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára

A bizottság titkársága részéről:

Dr. Mátis Kornél szakmai tanácsadó
Tóth-Gyórvári Erzsébet munkatárs

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása

BURÁNY SÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim. Szeretettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, a munkatársakat, minden érdeklődőt, aki figyelemmel kíséri munkánkat, a kormány képviselőiben Banai államtitkár urat, főosztályvezető urat, ha jól mondtam a beosztását. *(Jelzésre.)* Helyettes. Reméljük a legjobbakat. A bizottsági ülésünket elkezdve bejelentem, hogy Witzmann képviselő úr helyettesíti Kerényi képviselő urat. Más helyettesítésről egyelőre nincs tudomásunk, de ezzel a helyettesítéssel, sőt, igazából anélkül is a bizottság határozatképes, munkánkat megkezdhetjük.

A napirend elfogadása

A bizottság ülésére a mai napon házelnöki egyetértéssel kerülhetett sor, hiszen plenáris ülés is folyik a Házban, de tekintettel az összetorlódó munkára, kezdeményeztem, hogy ezzel párhuzamosan is tarthassunk bizottsági ülést. Ezt az engedélyt házelnök úrtól megkaptuk, ezért tarthatjuk a mai napon a bizottsági ülést.

Azt kérdezném, hogy a kiküldött napirendi pontokhoz van-e valakinek kiegészítő javaslata vagy módosító javaslata. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Akkor kérdezem a bizottság tagjait, ki támogatja az írásban kiküldött napirendi javaslatot. *(Szavazás.)* Ez egyhangú. Akkor e szerint a napirend szerint folytatjuk munkánkat.

Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló, T/1794. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Rátérnék az 1. napirendi pont tárgyalására, Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló, T/1794. számú törvényjavaslat részletes vitáját folytatjuk le, kijelölt bizottságként. Az előbb már üdvözöltem, de a rend kedvéért újra köszöntöm Banai államtitkár urat és Fülöp főosztályvezető-helyettes urat. Két szakaszban zajlik a részletes vita, ahogy ezt a határozati házsabály új rendelkezései szerint már megszokhattuk. Az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában folytatjuk le a részletes vitát, vizsgálva azt is, hogy a javaslat megfelel-e a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésének. Tájékoztatom a bizottságot, hogy az Állami Számvevőszék véleményét T/1794/11. számon a hálózaton megtalálják, ugyancsak az információs hálózaton fellelhető a Költségvetési Tanács véleménye is.

Részletes vita a törvényjavaslat egészéről

A részletes vita első szakaszát megnyitom. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül ki kíván hozzászólni. Szakács képviselő úr, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az MSZP álláspontját kívánom ismertetni a részletes vita első szakaszában. A mi álláspontunk az, hogy a 2015. évi benyújtott költségvetési javaslat nem felel meg az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló határozati házsabály 44. § (1) bekezdés d) pontjában rögzített, a jogalkotás szakmai követelményeinek történő megfelelés feltételeinek, tekintettel arra, hogy a költségvetésben meghatározott egyes irányzatok nem tekinthetők megalapozottnak.

Az Állami Számvevőszék véleménye szerint a költségvetésnek az általa nem teljes körűen ellenőrzött kiadási előirányzatainak 6,58 százaléka részben

megalapozott és 0,04 százalékában pedig nem megalapozott a bevételi (*Sic!*) előirányzat. Ez az arány az ellenőrzött bevételi előirányzatoknál még rosszabb, a bevételi előirányzatok ellenőrzött részében 26,9 százaléka részben megalapozott és 1,2 százalékában nem megalapozott a költségvetés bevétele Állami Számvevőszék szerint.

Az MSZP véleménye szerint nem tekinthető megfelelően előkészített és a jogalkotás szakmai követelményeivel összhangban álló törvényjavaslatnak az olyan költségvetés, ahol a Költségvetési Tanács részére megküldött törvénytervezeten az Országgyűlésnek történő benyújtást megelőzően úgy emeli meg 20 milliárd forinttal az általános forgalmi adóból származó bevételeket a kormány, hogy ahhoz semmiféle indokolást nem fűz. Ugyancsak nem tekinthető a jogalkotás szakmai követelményeivel összhangban álló körülménynek az sem, hogy a költségvetés állami vagyonnal kapcsolatos bevételei között szereplő 169 milliárd forintos, „Egyéb értékesítési és hasznosítási bevételek” című előirányzat tartalmáról, indokairól bármit is tudni lehetne. Ezek a kockázatok ugyanakkor már alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék az államháztartási hiánycél, illetve az Alaptörvényből is eredő államadósság-csökkentési célok elérését.

A költségvetés ugyanakkor a hárszabály 44. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek történő megfelelés feltételének sem tesz eleget. Az Alaptörvény 36. cikk (2) bekezdése az alábbiakat rögzíti: „A központi költségvetésről és az annak végrehajtásáról szóló törvényjavaslatoknak azonos szerkezetben, átlátható módon és ésszerű részletezettséggel kell tartalmazniuk az állami kiadásokat és a bevételeket.” Ezen rendelkezés alapján a költségvetés nem felel meg ezen követelményeknek, tekintettel arra, hogy nem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy miből lesz 169 milliárd forintos bevétele az államnak az állami vagyon értékesítése, hasznosítása keretében.

Ugyancsak megjegyzendő e körben, hogy a Költségvetési Tanács nem látta megalapozottnak a Beruházási Alaphoz tartozó bevételeket sem, továbbá a Költségvetési Tanács nem tudta értékelni egyes kiadási előirányzatok csökkentésének megalapozottságát, mert a kormány nem bocsátotta rendelkezésére a csökkentést megalapozó intézkedés részleteit.

Az Alaptörvény 36. cikkében megfogalmazott államadósság-csökkentési szabállyal való összhang kockázata nagyon nagy - az MSZP szerint. A hiány és az államadósság is a határon billeg. Elegendő, ha a gazdasági növekedés vagy a költségvetési hiány a tervezetthez képest, a Költségvetési Tanács által csekélynek nevezett mértéknél, kicsit nagyobb mértékben alakul kedvezőtlenebbül. A Költségvetési Tanács is kockázatként jelezte, hogy a makrogazdasági pályát, azon belül pedig a 2,5 százalékos GDP növekedést a Költségvetési Tanács csak akkor tartja megvalósíthatónak, ha a külső feltételrendszer és a nemzetközi konjunktúra nem romlik jelentősen, márpedig romló tendenciát mutat; ha a 2007-2013-as uniós költségvetési ciklushoz kapcsolódó EU-források beáramlása a kormány terveinek megfelelő ütemben történik, márpedig a lassuló kifizetési ütem miatt nő a forrásvesztés kockázata; és ha a fogyasztáshoz kapcsolódó adóbevételek tervezett nagyarányú növekedése teljes egészében megvalósul, márpedig ezeket az adóbevételeket korábban mindig felültervezték, és más lett a terv, alacsonyabb lett a tény.

Az Alaptörvény értelmében minden évben csökkennie kell az államadósságnak. A benyújtott törvényjavaslat szerint az idei év végi 76,3 százalékos GDP-arányos államadósság jövő év végén 75,4 százalék lesz. Azonban elég, ha a 2014. első félévi 85,2 százalékos államadósságot nem tudja év végére a tervezett szintre csökkenteni a kormány, vagy a makrogazdasági pálya, a Költségvetési Tanács által is azonosított

kockázatoknak megfelelően, kedvezőtlenebbül alakul, mint ahogyan a kormány tervezi, és az államadósság már nem is fog csökkenni. Fontos megjegyezni, hogy az államadósság csökkenése a magyar adósságszabálynak felel meg, nem pedig a maastrichti kritériumok szerint számított adósságszabálynak. Vagyis a 2014. és a 2015. év végi GDP-arányos államadósság egyaránt 310,1 forintos euró árfolyamon került figyelembe vételre. Gyengébb forint esetén a tényleges adósságráta valójában emelkedni fog. Az államadósság egyébként érdemben úgy sem került fenntartható pályára, hogy a kormány elvette és elköltötte közel hárommillió ember időskorra félretett, közel 3000 milliárd forintos nyugdíjcélú megtakarítását.

Az MSZP véleménye szerint, miközben folyamatosan nő és mélyül a szegénység Magyarországon, a szociális kiadások fokozatos csökkentésével a kormány egyre kevésbé biztosítja az összhangot az Alaptörvény XVII. és XIX. cikkében biztosított alapvető jogokkal. A szociálpolitika oldaláról a 2015. évi költségvetés további elszegényedést hoz a támogatások további befagyasztásával, csökkentésével, amit a GDP-arányos változások különösen erősen jeleznek a szociális segélyek esetében. Miközben egyre romlanak a szegénységről szóló mutatók, egyre inkább nyílik a jövedelmi olló, aközben a kormány újabb forrásokat von el a rosszabb helyzetű társadalmi csoportoktól, köztük a rokkantaktól és a szegényebb gyermekes családoktól is. Negatív újraelosztás is zajlik, vagyis a jóléti juttatások nagy része a felső- és a felsőközép osztály felé áramlik, miközben a szegények egyre kevesebb pénzt és egyre nagyobb ellenőrzést kapnak. E politikának része az autoriter elemeket hordozó politika is, amely egy szűk kisebbség privilégiumait őrzi.

Az MSZP ennek megváltoztatása érdekében összesen mintegy 271,8 milliárd forintos átcsoportosítást javasol a T/1794/413. számú módosító javaslatban egyes szociális és közgyógyellátási előirányzatokra anélkül, hogy a költségvetés egyenlegét befolyásolná. Az átcsoportosítások forrását a kormányzati luxusberuházásokra, kommunikációs és protokoll kiadásokra, valamint az államosításra, illetve felesleges tanácsadókra szánt pénzek képezik.

Ez az MSZP véleménye. Kérem elnök urat, hogy kisebbségi véleményként szíveskedjen csatolni a jegyzőkönyvhöz. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. .A jegyzőkönyv számára rögzítem, hogy a jelentéshez fogjuk csatolni, nem a jegyzőkönyvhöz. A bizottság jelentéséhez, ami tartalmazza a többségi és a kisebbségi véleményt is. Szűcs alelnök úr jelezte, hogy kíván a vitában szólni. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azért van abban valami kis érdekesség, hogy 2010 óta folyamatosan azt halljuk az ellenzéki képviselőtársainktól, hogy ezek a költségvetések megalapozatlanok, ezeket a költségvetéseket nem lehet betartani, ha így folytatódik tovább, akkor a költségvetés összeomlik. És lám-lám, már a harmadik-negyedik olyan költségvetés van előttünk, amelynek a végrehajtása után azt lehet mondani, azt tudja mondani mind a zárszámadási törvény, mint az Állami Számvevőszék, meg az azóta létrejött Költségvetési Tanács és most már Európában elég sok szakmai szervezet, hogy a költségvetések megalapozottak voltak, és a végrehajtásuk is biztonságban volt. Ha nem így lett volna, akkor a tavalyi évben nem kerültünk volna ki a túlzottdeficit-eljárás alól. Hanem így lett volna, akkor az államháztartási hiánycélok nem valósultak volna meg.

Mindezekre tekintettel azt gondolom, hogy azok a mondatok, amiket Szakács képviselő úr elmondott, nem fedik, finoman szólva sem a valóságot. Egy olyan helyzetben lévő parlamentje és kormánya van Magyarországnak, amelyik az új

Alaptörvénynek megfelelően és határidőben nyújtotta be ezt a 2015. évi költségvetési javaslatot. Tehát a házsabályi rendelkezéseknek mindenképpen megfelelt. Ezt a többségi véleményként szeretném, ha a jelentéshez hozzátennék.

A kormány által benyújtott 2015. évi költségvetés véleményünk szerint garantálja, hogy a jövőben is több pénz maradjon a magyar családoknál. Folytatódni fog 2015-ben is a rezsicsökkentés, marad, sőt, kiegészül a családi adórendszer, a gyed-extra, és a jövő évben a házasságkötést is adókedvezménnyel ösztönzi a kormány. A banki elszámoltatásnak köszönhetően pedig mintegy 1000 milliárd forint kerül majd vissza a magyar családokhoz, és a törlesztő részletek is 25-30 százalékkal is fognak csökkenni a tegnapi elfogadott törvények hatására.

A kormány továbbra is elkötelezett a pénzügyi stabilitás megőrzése és a gazdasági növekedés ösztönzése mellett. A 2015-ös költségvetés 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel és 2,4 százalékos költségvetési hiánnyal számol. Változatlan cél az államadósság további csökkentése, amely várhatóan a jövő év végére 75,4 százalékos GDP-arányos szintet fog elérni.

A kormány eddigi foglalkoztatást ösztönző intézkedései meghozták a várt eredményt. Az Európai Unión belül hazánkban csökkent legnagyobb mértékben a munkanélküliség az elmúlt egy évben, 22 éves csúcson van a foglalkoztatás, több hónapja 4 millió felett van a foglalkoztatottak száma, és 11 százalékról mára 7,4 százalékra süllyedt a munkanélküliség rátája. A jövő év folyamán a kormány az eddigi 200 ezer felett további több tízezer főnek teszi lehetővé, hogy részt vegyen a közmunka programban.

2015 a bankok elszámoltatásának éve, életbe lép a fair bankokról szóló törvény, január közepétől egészen az év végéig zajlik majd a devizahitelekkel kapcsolatos elszámoltatás. Ezzel tovább csökkennek a lakosság terhei.

Jövőre is családi adórendszerben adózhatunk, 240 milliárd forint marad a magyar családoknál. A kiskeresetű többgyermekes családok zsebében marad a teljes bruttó fizetés. 2016-tól kezdve, négy év alatt fokozatosan a kétszeresére, a gyermekekénti 10 ezer forintról 20 ezer forintra emeljük a két gyermeket nevelő szülők kedvezményét. Újdonság, hogy a házasságkötést is adókedvezménnyel ösztönözzük. A házasságkötést követő 2 éven át havi 5 ezer, azaz évi 60 ezer forint adócsökkentést kapnak az első házások. A gyed extrát 2015-ben is folytatjuk, mert bebizonyította, hogy ösztönzi a gyermekvállalást és a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását. 2016-ban új otthonteremtési programok indulnak, ennek törvényi feltételeit már a jövő évben megteremtjük.

2015-ben elindul a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell. Az ebben az ágazatban dolgozók illetménye 2015 júliusában 30 százalékkal nő. A jövő évi illetményemelés további bérnövekedés követeti, a kormány emellett kidolgozza a rendvédelmi dolgozók új lakástámogatási rendszerét is.

2015-ben is megőrizzük az időskori ellátások összegét, a nyugdíjak az infláció mértékével, vagyis 1,8 százalékkal fognak emelkedni. Az idősek terheit mérsékli a rezsicsökkentés is.

Az ország gazdasági versenyképességének további javításához elengedhetetlen a bürokrácia csökkentése. 2015-től tovább csökken az ügyintézési határidő a jelenlegi 21 napról az általános 15 napra, ami legfeljebb 15 nappal lesz meghosszabbítható.

A 2014-2020-as fejlesztési ciklusban új időszámítás kezdődik a hazai fejlesztéspolitikában is. Az összesen több mint 34 milliárd eurónyi támogatás és a hozzá szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 000 milliárd forintos fejlesztést hozhat a magyar gazdaság és a magyar állampolgárok számára.

2015 az önkormányzatok életében is új rendszert hoz. Ez lesz az első olyan év, hogy az önkormányzatok úgy láthatnak munkához, hogy nem a terhekre, hanem a

lehetőségekre koncentrálhatnak. A települések tiszta lappal indultak. A kormányzati adósságrendezésnek köszönhetően több mint 2000 település 1300 milliárd forintos tehertől szabadult meg.

Tisztelt Bizottság! Mindezekre tekintettel kérem a többségi vélemény jelentéshez való csatolását és a házszabályi megfelelésnek való szavazás után a törvényjavaslat parlament felé történő továbbítását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Alelnök asszony is jelezte, hogy szólni kíván. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Igen, köszönöm szépen. Mint az LMP képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tag, kisebbség véleményünket szeretném ismertetni a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló, T/1794. számú törvényjavaslathoz.

Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság részletes vitáról szóló jelentésének elfogadása során kisebbségben maradt, az LMP képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tagként, az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY-határozat 92. § (5) bekezdése és 117. § (2) és (3) bekezdése alapján, az alábbi kisebbségi véleményt terjesztem elő.

Az Alaptörvény N cikke alapján Magyarország a kiegyensúlyozott, átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét érvényesíti, és ezen elv érvényesítéséért elsődlegesen az Országgyűlés és a kormány felelős.

Ez a költségvetési tervezet több okból nem támogatható, sőt elfogadhatatlan. Az egyik, hogy bebetonozza az elmúlt évek megszorításait. Az oktatásból éves szinten több mint 200 milliárdot vontak ki az elmúlt években, 2010-hez képest, reálértéken 400 milliárd hiányzik, de csökkent az egészségügy, a szociális ellátás, a kultúra és a környezetvédelem finanszírozása is. A megszorítások bebetonozása azt jelenti, hogy a hazánk hosszú távú fejlődését garantáló alapok, csúnya szóval a humán tőke, tudásunk és egészségi állapotunk leromlik. Nincs az a gazdaságfejlesztési program, ami sikeres lehet ilyen alapokon. Hazai tőkefelhalmozás nélkül esélytelenek vagyunk, és ennek a tőkefelhalmozásnak elsősorban az emberi és környezeti alapokban kellene megtörténniük. Így kidobott pénzek az európai uniós támogatások ezermilliárdjai is, amelyek ideig-óráig megnövelik a beruházásokat, hízhatnak egyes köröket, ám a hatás nem tartós. Már csak azért sem, mert gazdasági szerkezetünk nem javult, a jövedelemkiáramlás nem csökkent.

A megszorítások bebetonozása tragikus következményekkel jár az oktatás területén. Nem volt még ország a földön, amelyik bőséges ásványkincsek híján úgy tudott volna kitörni perifériális helyzetéből, hogy nem fektetett masszívan szinte minden szabad forrást az oktatásba. A jelenlegi kormány épp az ellenkező úton jár, kivon forrásokat az oktatásból. Leszakadásunk így garantált. A megszorítások bebetonozása a társadalom szétszakadását is jelenti. Már 4 millióan élnek a létminimum alatt, és ez a szám nő.

Ennek ellenére a kormány folytatja a forráskivonást a valós munkahelyteremtésből és a szociális ellátásból, fenntartja a szegényektől a gazdagok felé irányuló pénzszivattyút. Megmarad az egykulcsos adó, ami 2010-hez képest évente 444 milliárddal többet juttat a felső ötödnek, és 134 milliárdot vesz ki a kevesebbet keresők zsebéből. A minimálbér környékén keresők terhei lényegében megduplázódtak 2010 óta. Ennek nyilvánvaló hatása széles rétegek elszegényedése, s nemcsak a munkanélküliek körében, hanem azok körében is, akik dolgoznak, de így is

a létminimum alatt élnek. Az ország egyre mélyebbre csúszik a szociális katasztrófa felé. Ez a költségvetés semmit sem tesz, hogy megállítsa ezt a folyamatot.

Elfogadhatatlan és erkölcstelen, hogy miközben csökkentik a szociális juttatásokat, a munka reményét adó képzéseket, az oktatásra, a kultúrára adott forrásokat, folytatódnak a nagyszabású stadionépítések, és folytatódik tízmilliárdok elpazarlása az energetikai, az ingatlan- és más szektorban. Különbféle stadionokra 20 milliárd, Nemzeti Olimpiai Központ 44 milliárd, Paks II. 28 milliárd, MVM tőkeemelés 50 milliárd, Eximbank feltőkésítése 41 milliárd, Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt ingatlanvásárlásai 23 milliárd - hogy csak néhány példát mondjak.

Felelősebb költségvetést várunk el, olyat, amelyik reagál a társadalmi folyamatokra és problémákra. Olyat, ami nem helyez egyéni passziókat, azok finanszírozását a közérdek elé, amelyik tükrözi, hogy az elmúlt évek hibás gazdaságpolitikai lépéseinek korrekciójára van szükség. Ez a költségvetés nem ilyen, ezért elvetendő. Köszönöm, s mi is kérjük a jelentéshez való csatolást.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony eszerint fogunk eljárni. Alelnök úr is jelezte, hogy szólni kíván. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Igen, de én nem kívánom megismételni a részletes vita során az általános vitát. Csak azt kívánom megjegyezni, hogy először gyakoroljuk ezt a műfajt, hogy a költségvetési törvény megalkotása során a Törvényalkotási bizottság szerepében járunk el. De egy kicsit komikus az, amikor az általános vitát itt megismételjük, és előre deklaráljuk, hogy mi a kisebbségi pozícióból mondjuk el azt, amit még meg sem értünk. Az LMP módosító indítványai egyelőre nincsenek leszavazva, bár valószínűleg képviselő asszony a jövőbe látott.

Nem lenne baj, ha a részletes vitát részletes vitának tekintenénk, és nem előre megírt szövegeket olvasnánk itt fel azzal, hogy előre deklaráljuk, hogy mi a kisebbség vagyunk. Még nem szavaztunk erről. Csak azért mondom, hogy a gyorsíró hölgyet össze ne zavarjuk, azt gondolván, hogy esetleg átléptünk valamilyen házszabályi rendelkezést. Tehát egy kicsit vegyük komolyabban egymást. Tudom, hogy fontos, hogy a világnak elmondjuk a jelszavakat, meg is értettük, és fogadtuk azt, amit az LMP mondott, de mondom, nem lenne baj, ha ez a megfelelő pillanatban hangzana el, amikor esetleg leszavaztuk az önök indítványait. Ez még nem történt meg.

ELNÖK: Köszönöm. Alelnök úr kétségtelenül nem olvasta fel hozzászólását. Megjegyzem, mindenki, minden képviselőcsoport, a Fidesz és az ellenzéki frakciók is, miközben a házszabálynak való megfelelést vagy meg nem felelést taglalták, részben megismételték a korábbi érveket. Ez ilyenkor óhatatlan.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e még valaki a részletes vitában szólni. Igen, parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha jól értem, amit most itt elmondunk, azt hozzáteszik a jegyzőkönyvhöz, és ezt kell majd ismertetnünk? Tehát muszáj vagyunk bizonyos értelemben papírforma szerint eljárni, ugye?

ELNÖK: Képviselő Asszony! Tájékoztatásképpen elmondom, hogy a házszabályi rendelkezések szerint a plenáris ülésen csak olyan hangozhat el többségi és kisebbségi véleményként, ami a bizottsági ülésen megfogalmazódott. Ha jól emlékszem a tegnapi bizottsági elnöki értekezleten hívta fel a parlament egyik

alelnöke erre a figyelmet. Ezért teljesen érthető, hogy bárki, aki többségi vagy kisebbségi véleményt kíván mondani a plenáris ülésen, azt a lehető legrészletesebb formában teszi meg a bizottsági ülésen, hogy aztán később a házszabályt be tudjuk tartani a plenáris ülésen is. Ennek megfelelően adom vissza a szót önnek. Köszönöm

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. El szeretném tehát mondani a Jobbik kisebbségi véleményét a részletes vita ezen szakaszában. Meggyőződésünk szerint az előterjesztő szinte az összes írott és íratlan, szokásjogon alapuló költségvetési elvet negligálja, mellette még az Alaptörvényt is sérti. Az Alaptörvény 36. cikke mondja ki az „ésszerű részletezettség” elvét, de sajnos a kormányzat vagy nem érti, vagy esetleg érti, de továbbra sem hajlandó érvényesíteni ezt az elvet. Erre szeretnék egy-két példát hozni.

A XLIII. Fejezet 1. címének Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek 3. alcímében, „Egyéb értékesítési és hasznosítási bevételek” néven 169 milliárd bevétellel számol az előterjesztő. Semmiféle magyarázatot nem fűz hozzá, egyetlen utalást sem tesz arra, hogy milyen pénzügyi tranzakciók állnak ezen jogcím mögött. Privatizáció-e? Bérbeadás-e? Csak találgathatunk. A kormány képtelen elkészíttetni a még 2010-ben megígért állami vagyonszázeletet is, ahogyan azt egyébként az erről szóló határozat nevezte, az országleltárt annak idején. Fogalmunk sincs, mennyi és miből áll az állam vagyona, aminek ismeretlen elemeit kívánja a kormány megint most hasznosítani. És egyáltalán, mit is jelent ez a hasznosítás? Ez sem tudhatjuk meg.

A törvényjavaslat 10. melléklete a Beruházási Alap 186,6 milliárd forintot szán különféle beruházásokra: Paksi atomerőmű, Nemzeti Olimpiai Központ, különféle stadionok, stb.. Ezek forrása az előterjesztés utolsó és egyetlen sorában az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek egyes értékesítési és hasznosítási bevételei. Úgy tekint a kormány az állami vagyonra, mint bőségszarura, kénye-kedve szerint adja-veszi. Vajon milyen vagyontárgyakról lehet jövőre szó? Mit kell ahhoz eladni, hogy egyes beruházásokat finanszírozni lehessen? Az általános indokolásban semmiféle magyarázatot nem kapunk például a különféle stadionok építésének vagy rekonstrukciójának szükségességéről, időszerűségéről.

Egy további fejezet, az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezetének 1. címével kapcsolatban nem tudjuk meg, milyen ingatlanokat akar eladni a kormányzat 8,3 milliárd forintért és miért? Ez a 83. oldalon található. Miért kell 50 milliárddal emelni az MVM Zrt. tőkéjét? Ezt a 84. oldalról idézem. A kormány ezt sem részletezi, homályban hagyja helyette a kiszolgáltatót ellenzéki képviselőket.

A XX. fejezet, az Emberi Erőforrások Minisztériuma 8. címe 143 milliárd forintot irányoz elő az egyetemek, főiskolák támogatására, amit további 283 milliárd forint saját bevétel egészít ki. A korábbi évek költségvetései még tartalmazták az egyes egyetemek költségvetését. Ettől a kormányzat most megkíméli az Országgyűlést, ami annál is inkább sajnálatos, mert a jövő évi költségvetés egyik kárvallottja a felsőoktatás. Részesedése az államháztartás kiadásai között jövőre 3 százalékkal zsugorodik, ami 23 milliárdos csökkenést jelent a tavalyi kiadásokhoz képest.

Ugyanakkor az ésszerűtlen részletezettségre is találunk példákat, ezt majd a későbbiekben fogom kifejteni.

Az áttekinthetőség, a transzparencia is sérül, ami egyébként azt jelentené, hogy a törvényjavaslatot úgy kell a parlament elé terjeszteni, hogy, ha már minden bizottságnak véleményt kellett róla alkotnia, akkor a számadatok tengerében a képviselők el tudjanak igazodni. A kormány egyik kedvenc egyeteme, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem kiadásait és támogatását például a XI. fejezetben, a

Miniszterelnökségben irányozza elő. Ebben is sérül az átláthatóság elve, hiszen egyébként egyetemek, főiskolák előirányzatait a XX. fejezet tartalmazza.

A továbbiakban az összehasonlíthatóság elve is sérül, minekutána az előterjesztés legtöbb információt tartalmazó eleme az 1. melléklet, az úgynevezett adminisztratív vagy fejezeti struktúra. Ebben a fejezetben az intézményekhez csak egy év kiadási és saját bevételi előirányzatait láthatjuk. Hiányoznak legalább két év, tehát a 2013. évi tényszámokat és a 2014. évi tervezett vagy várható adatokat közlő oszlopai. Így tehát az összehasonlíthatóság sérül, amit egyébként normális esetben tartalmaznia lehetne egy előterjesztésnek. Ezért aztán nehezen tekinthető át a képviselők számára, hogy egy adott kiadás most sok vagy kevés, illetve mihez képest sok vagy kevés. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hegedűsné képviselő asszony hozzászólását. Szelényi képviselő asszony is szót kért. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottsági Tagok és Előterjesztők! Az előbb a Fidesz előterjesztőjétől hallottuk, amit már többször is az elmúlt hetekben, hogy ez a költségvetés a bankok elszámoltatásáról, a családokról, a jólét növekedéséről szól Magyarországon. Én azonban úgy látom, hogy ez a költségvetés nem más, mint egy szorongató öv a kormány kezében. Ha együtt tekintjük az adótörvényekkel, és miért ne tennénk ezt, a bevételi oldalt is hozzászámítva, akkor jól látható, hogy ez a következő év is az adóemelések éve lesz. Legalább 13 adónem emelkedik Magyarországon. De az az igazság, hogy mindenki mást számolt eddig, lehet, hogy az előterjesztők tudják pontosabban, hogy mekkora emelkedés zajlik, és újabb adók bevezetése is zajlik ezekben a hetekben.

Az a helyzet, hogy bármit is mond a kormány, jövőre az emberek egészségére, a családokra, szociális támogatásokra, munkanélküli ellátásokra sokkal-sokkal kevesebbet szánnak, mint korábban. Nagyon aggasztónak találom, hogy nem a költségvetésben, hanem a költségvetés különböző kiegészítéseiben jelennek meg olyan további javaslatok, amelyek a költségvetésből nem olvashatók ki, mindenféle rejtélyek. Ami különösen aggasztó az átláthatóság tekintetében, hogy Magyarországon ma a szociális ellátások drámai megvágása zajlik, miközben jól látható, hogy az elmúlt években bevezetett közmunka alapú társadalom csak a szegénységet növelte Magyarországon drámai mértékben.

Vannak olyan javaslatok is, amelyek egyáltalán nem bukkannak fel a költségvetésben, de a kormánypolitikusok rádióinterjúiból soka tudhatunk róluk. Például azt, hogy a kormány azt tervezi, hogy megvágja a gimnáziumokat, és helyette több szakmunkást fognak képezni, mint eddig. Úgy tűnik, hogy az idei költségvetés láthatatlan részek is a részei, mert kiderül egy csomó minden mindenféle nyilatkozatból, amik nincsenek beleírva a javaslatokba.

Azt gondolom, az iskolarendszer átalakítása jellemző fókuszpontja a Fidesz gigantikus kísérletezésének a magyar társadalom átalakítására. Az iskolarendszer, az oktatás megmutatja a Fidesz valódi vízióját Magyarországról, hogy hogyan gondolkodnak a családokról és a gyerekek jövőjéről. Ezeket természetesen legjellemzőbb módon különböző egyéb nyilatkozatokból derítettük ki, mert nem feltétlenül látsszanak a költségvetésben. Az a meggyőződésem, hogy az iskolarendszer leépítése, a gimnáziumi rendszer beszüktetése rendkívül nagy probléma. A XXI. század ugyanis nem a stabil tudásról, hanem a folyamatos tudás megszerzéséről szól, az állandó újratanulásról. Ehhez alapvetően arra van szükség, hogy minden egyes gyerek képes legyen az élete során bármikor újra tanulni. Ehhez tudnia kell olvasni, írni,

matematikát. A mai világban tudni kell digitális eszközökkel bánni, és tudni kell hozzá angol nyelven is.

Azok a gyerekek, akik ma szakmunkásképzőbe vannak kényszerítve, és heti egynéhány órára vannak a közismereti tárgyak szűkítve, soha nem fogják megtanulni ezeket a képességeket, és egész életükben a munkanélküliség rémével fognak szembe nézni. Ellenben, aki tanul, aki érettségizik, az tovább tud lépni, nyilvánvaló módon többet fog keresni, és esélye lesz egy stabil élet kialakítására. A Fidesz már 2010 óta üldözi azokat, akik tanulással próbálnak kitörni nehéz helyzetükből. De a tankötelezettség leszállítása, az iskolák központosítása, masszív tandíjak az egyetemeken és az oktatásból való forráskivonás az elmúlt öt évben azt mutatja, hogy a Fidesz nem kívánja a magyar gyerekek jövőjét oktatással, tanulással megalapozni. Erre csak újabb csapás a gimnáziumi rendszer leépítése. Az a rendszer, amely nem támogatja, hogy a gyerekek tovább tudjanak jutni az iskolarendszerben, romboló politikát folytat a jövő nemzedékeivel szemben.

Ha az a kérdés merül fel, hogy lehetne-e jobban gazdálkodni, és lehetne-e adóemelések helyett értelmes gazdaságpolitikával forrásokat előteremteni arra, hogy Magyarországon ne a szegénység nőjön, és ne rosszabb minőségű gyerekek kerüljenek ki az iskolákból, akkor azt lehet válaszolni erre, hogy igen. Lenne több pénz, ha valódi verseny alapú politikát folytatna a magyar kormány, és érdemi, komoly, valódi gazdasági növekedés lenne ebben az országban. Lenne pénz, ha kiegyensúlyozott progresszív adózás lenne jellemző Magyarországra. Lenne pénz, ha a közbeszerzéseken nem csúszna el rengetege pénz átláthatatlan módon. És lenne pénz, ha az elképesztő presztízsbetűzésokra, sportlétesítményekre, olimpiai központra, Ludovika campusra, rengetegféle bohócakadémiára nem költene annyit a magyar kormány.

Rendkívüli módon vérlázító mindez, amikor tudjuk, hogy Magyarországon ma már 35-40 százaléknyi gyerek kifejezett szegénységben él. Külön problémának látom a költségvetés elképesztő átláthatatlanságát és hiteltelenségét is. Egy olyan költségvetés, amiből nem derül ki, hogy pontosan mit akar a kormány, ahogy korábban mondtam, hanem kiegészítő javaslatokban eldugva, így, úgy, amúgy jönnek még különböző javaslatok, szinte lehetetlen elképzelni, hogy ezt maga a kormány is be tudja tartani. Ezt a költségvetési javaslatot rengetegszer kell még majd módosítani, ahogy egyébként ez korábban is jellemző volt. Az, hogy nincsenek benne egyébként kimondott társadalompolitikai célok, azt is jelenti, hogy nem tölti be a költségvetés azt a funkciót, ami egy kormányzat vonatkozásában elvárható lenne. Az pedig természetesen és nagyon aggasztó módon hiteltelenné teszi ezt a költségvetést, hogy közben milyen korrupciós botrányokon bukducsol keresztül a mai magyar kormány.

Az az aggasztó tény, hogy ebben a költségvetésben sem a számok, sem a kormányzati szándékok nem stimmelnek, nem látszanak. Ez nem az a költségvetés, aminek önök mondják, hanem egy lecsúszó és súlyosan szétszakított ország költségvetése, amiből nem derül ki, hogy Magyarország merre tart. Nincs ebben a költségvetésben sem biztonság, sem jövő, sem valódi családkép. Ez egy nagyon aggasztó költségvetési javaslat, amit semmi módon nem tudok támogatni. Kérem, hogy csatolják ezt remélhetőleg a többségi véleményhez, ha esetleg nem, akkor majd a kisebbségihez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr is szólni kíván. Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Asszony! Nem először hallgatom és hallhatjuk az ön szavait egy olyan világról, amelyikről valószínűleg nincsenek igazi képei. Csak

néhány adat. Azt gondolom, hogy amikor arról beszélünk, hogy a szociális kiadásokra kevesebbet költ a következő évi költségvetés, akkor valószínűleg vagy nem érti, vagy nem akarta megérteni, hogy ez arról szól, hogy mivel több ember dolgozik, ezért segélyezésre kevesebb pénzt kell költeni. Ez egy viszonylag eléggé nyilvánvaló matematikai tényből is származik.

Az iskolai költségekkel kapcsolatban azt gondolom, hogy megint csak arról is be kell számolni, hogy mondjuk 10 évvel ezelőtt 130 ezer gyerek született egy évben, most pedig 90 ezer körül születik. Ez megint egy olyan jelentős csökkenés, amelyik az iskolarendszerben is megjelenik. Magának az esélyegyenlőségnek a megteremtése az oktatásban nem olyan elvek alapján kell hogy megtörténjen, mint amit ön elmondott. Egy országnak igenis meg kell tudni mondania azt, hogy mire van lehetősége képezni a felsőoktatástól kezdve a középfokú oktatásig. Én egy olyan középiskolában végeztem, amelynek éppen most segítséget szeretnék nyújtani pontosan azért, mert a gimnáziumi érettségi ugyanolyan erővel esik a továbbtanulásnál latba, mint egy szakközépiskolai érettségi. Ugyanakkor én egy olyan iskolába jártam, ahol az elektrotechnikát olyan mélységig tanították meg az ott tanulóknak, hogy annak az iskolának a továbbtanulási aránya 98 százalékos volt.

Annak, hogy szakmát adjunk elsősorban a fiatalok kezébe, pontosan az a lényege, hogy nem szabad eltéveszteni azt az irányt, hogy a lehetőséget megadjuk a diákoknak, hogy tovább tudjanak tanulni, de nem biztos, hogy mindig a gimnáziumi oktatás a legmegfelelőbb forma ahhoz, hogy a továbbtanulását valaki egyengethesse. És az a törekvés, hogy minél több ember tudjon szakmát és értelmes munkát szerezni magának, szerintem helyes.

Azt gondolom, kicsit Hargitai alelnök úrnak is mondanám segítségül, nem az volt a problémája alelnök úrnak, hogy ezek a vélemények elhangzottak, hanem az volt a problémája, hogy megelőlegezték azt, hogy ezeket a javaslatokat nem fogja a bizottság támogatni. Ezek a mondatok megelőlegezés nélkül is igazak lehetnek, alelnök úr erre próbálta csak a figyelmet fölhívni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül ki kíván a részletes vita első szakaszában még véleményt megfogalmazni. Többen is. Szelényi képviselő asszony, aztán Szakács képviselő úr. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Nagyon rövid leszek, csak viszontválaszoló, és nagyon örülök, hogy ebben a bizottságban először vita zajlik. Az a helyzet, hogy a közmunkaalapú társadalom, amit önök célul tűztek ki, egy elképesztő bizonytalan világ. Ebben az országban az elmúlt években érdemi piaci alapú munkahelyek tömegesen egyáltalán nem keletkeztek. A közszférában keletkezett vagy a közmunka által keletkeztetett mesterséges munkahelyek vagy vannak, vagy nincsenek. Ha a kormány éppen szán rá pénzt, akkor van, ha nem, akkor nincs. Egy csomó kiszolgáltatottság van. Az elmúlt évben is volt, amikor több munka volt, és volt, amikor nem. Ez a kormány kénye-kedve alapján zajlik. Ezek nem valódi munkahelyek, ebből nincs semmi továbblépési lehetőség, erre nem lehet egy életet alapozni. Lehet, hogy átmenetileg több, mint egy segély valakinek az életében, de hogy ez nem egy előremutató javaslat, amire önök hosszú távon Magyarország jövőjét akarják alapozni, az teljesen nyilvánvaló.

Majd ha tömegével lesznek itt a gazdasági fejlődés által generált, piaci szektorban lévő munkahelyek, akkor el fogom hinni maguknak, hogy lesz majd munkahely, és nem kell segélyeket adni. Addig azonban nem ez a helyzet. Azon kívül nagyon sok ember van, aki nem tud dolgozni. Ezek nem feltétlenül választásos dolgok, ez egyszerűen egy nem működő modell, és az elmúlt évek, ahogy mondtam,

bebizonyították, hogy Magyarország emberei egyszerűen szegényebbek lettek, mint voltak az önök közmunkájával együtt is.

A másik dolog az esélyegyenlőség. Nincs igaza. Nem szakmát kell tanulni. Az természetesen kell, de ha amellettt nincs olyan, hogy 10 év múlva egy fiatal egy teljesen új szakmát meg tudjon tanulni, semmi nem lesz belőle. Egy szakmával a mai világban sehová nem lehet eljutni, szakmunkás diplomával nem lehet semmit sem kezdeni. Akinek nincs érettségije, annak le van zárva az élete örökre. Érettségit kell adni a gyerekek kezébe, lehetőség szerint mindenkinek. Ehhez képest önök 16 évre szállították le a tankötelezettséget. Látjuk, hogy ez egyáltalán semmire nem jó, úgyhogy sajnos nem tudok önnel egyetérteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakás képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Amit Szűcs alelnök úr elmondott, az ott hibádzik, hogy persze többet fog költeni, 270 milliárdot fog költeni az állam közmunkára, viszont mellé a foglalkoztatás rugalmasságára, a foglalkoztathatóságukra, alkalmazhatóságukra azoknak, akik részt vesznek a közmunkaprogramban, 35 százalékkal kevesebbet költenek. Ez valójában azt jelenti, hogy a csatolt európai uniós finanszírozás miatt azért valamennyit muszáj rá költeni, és ezt a nagyon-nagyon minimális részt rá is költik. De ez igazából azzal együtt, hogy a most kiemelt szakképzésre és felnőttképzésre együttesen 23,4 milliárd forinttal jut majd kevesebb a jövő évi költségvetésben, azt üzeni, hogy aki bekerül ebbe a rendszerbe, és ugye, tudjuk, hogy jövőre legalább 50 ezerrel többen fognak bekerülni ebbe a rendszerbe, nagy valószínűség szerint ott is ragad. Tegnap néztem egy interjúorozatot, és azt gondolom, azzal kell egyetérteni, aki azt mondja, mint bizottságunk másik alelnöke, hogy ez nem ad büszkeségre okot. Lehet, hogy ez pironkodásra ad okot.

Hargitai alelnök úrnak mondanám, hogy én is azt hiszem, hogy elkövettem ezt a hibát, hogy azt mondtam, hogy kisebbségi vélemény. Legutóbb azt mondtam, ha véletlenül abban a nem várt esetben, ha nem ez lenne a többség véleménye, akkor kisebbségi véleményként csatoljuk ezt a jegyzőkönyvhöz, illetve a jelentéshez. Most Kövér Lászlót idézném, és úgy gondolom, ez most ránk is igaz, hogy az illúzióinkat a tapasztalat eléggé rendesen megnyesegette. De a következőkben, úgy gondolom, lesz arra lehetőség, hogy láthassuk a benyújtott módosítóknál a kormányoldal támogatását. Akkor nagyon szívesen elállunk attól, hogy ezt a kisebbségi véleményt elmondjuk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány gondolatot hadd fűzzek az előzőekben elhangzottakhoz. A közmunkához. Hogy a közmunka nem vezet értelmes munkához, ez nem igaz. Én egy saját példát hadd mondjak. Van nekünk egy eredetileg szociális intézményünk, a Palota-15 Kft., amelyik olyan ágazatokat indított el, amelyekben először közmunkásokat foglalkoztattunk. Ez különböző közterületi akciókra ad lehetőséget, járdaépítés, járdaelemgyártás folyik hihetetlen mennyiségben. Most már a XV. kerületben a járdafelújításokat az ebben a cégben gyártott lapokból végzik, több ezer négyzetméter nagyságrendben immár. És azokat az embereket, akiket közmunkában foglalkoztattunk, most már ez a cég folyamatosan alkalmazza. Volt egy betanítási periódus, volt egy olyan periódus,

amelyben ezeknek az elemeknek a minősítését követeltem meg, és ezután engedték ki először a szabadpiacra, utána pedig önkormányzati megrendelésekből él.

Ugyanez vonatkozik egy faiskolára. Ebben a kerületben 2010 előtt évente 100 darab közterületi fát ültettek, mi ebben a ciklusban évi több mint ezer fát ültettünk közterületen. Körülbelül 6 ezer fa ültetésére került sor, és ennek java része most már ennek a cégnek a faiskoláiból kikerülő fákkal történik. A képzés úgy indult, hogy először valóban közmunkásokat alkalmaztunk, de most már képzett kertészek irányításával működik egy olyan faiskola, amelyben már állandó dolgozókat alkalmazunk. És rengeteg hasonló dolgot el tudunk mondani. Azt hiszem, hogy az önkormányzatok törekednek arra, hogy ezeket a közmunkákat, amelyek először valóban visszavezetés jellegűek, később az értelmes munka és a reguláris munkavállalás irányába haladjanak.

Az, hogy nem kell szakma, egy érdekes felvetés. Először diplomát adjunk. Jómagam 1992-ben a gödi piarista szakmunkásképző iskola alapításában működtem közre, és ott bizony azt tapasztaltam, hogy a fiatalok, akik a tanulást kicsit háttérbe szorították, az egyéb képességeiket a szakmatanulásban kamatoztatni tudták, az igény bennük, az után ébredt föl arra, hogy érettségit szerezzenek, miután kitanulták a szakmát. Úgy gondolom, ez a helyes folyamat. Először azokat a képességeket kell fejleszteni, amelyek a szakmához vezetnek, és ebben a szakmunkásképző iskolában rengeteg kőműves, kőfaragó, ács, állványozó, műkőkészítő, kovács, bádigos szakképzés folyik. Ez egy olyan iskola, amiből nagyon sok kellene, mert olyan szakmák ezek, amelyekre ma múlhatatlanul nagy szükség van.

Egy kicsikét arra szeretnék válaszolni, hogy vajon nem történik-e a magyar gazdaságban szerkezetátalakítás. Azt hiszem, hogy a következő ciklusban hihetetlen gazdaságfejlesztés történik egyszerűen azzal, hogy az európai uniós források 60 százaléka a kis- és középvállalkozások fejlesztésére fordítódik. Azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselőknek is inkább ezen kéne dolgozni, nem katasztrófapolitikát és különböző olyan híreket megfogalmazni, amelyeknek bizony a valósághoz vajmi kevés közük van. Ez a 60 százalék egy olyan mértékű gazdaságfejlesztés, amiben el kell jutni a kisvállalkozókhöz, el kell jutni a középvállalkozókhöz, és nekünk kell biztatást adni arra, hogy ezeken a pályázatokon rendkívül értelmes, pozitív, előremutató, termelő programokkal jelenjenek meg. Azt hiszem, hogy a következő költségvetés szerepe, az egésznek az összeállítása egyáltalán nem arról szól, amiről a tisztelt ellenzéki képviselők beszéltek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hargitai alelnök úr is jelezte hozzászólási szándékát. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Az általános vita során is talán a legnagyobb bírálat Szelényi képviselő asszony részéről, aki sok területet szokott bírálni, a közmunkarendszert éri. Higgye el, néhányan vagyunk, akik ilyen munkát testközelből is láttunk, vagy esetleg irányítottunk. Tudom, hogy van ennek a programnak olyan eleme, ami csak látszattervékenység. Lehet ilyen tapasztalata is önnek. De hogy a többség nem ilyen, az nekem határozott meggyőződés. Tudnék én is példákat mondani, hogy Baranya kistépelüléseink milyen csodálatos dolgokat csinálnak emberek közfoglalkoztatás keretében. Ez elsősorban nyilván agrárjellegű tevékenység, és elsősorban az ott működtetett vagy a térség oktatási intézményeit ellátják olyan termékekkel, amelyeket korábban vásárolniuk kellett. Ez egy értelmes tevékenység.

Abban én egyetértek önnel, hogy közmunkára hosszú távon nem lehet berendezkedni, mert nem ez az igazi megoldás. Ezt senki nem vitatja. Persze, hogy

boldogok lennének, ha az európai prosperitás és a magyar gazdaságpolitika eredményeként a piac itt úgy termelne munkahelyeket, hogy nem lenne szükség az államnak a munkahelyet mindenáron létrehozni akaró tevékenységére, amit közmunkának hívunk. A megközelítésével nincs gond. Mi sem gondoljuk azt, hogy 20 évig erre az életformára rendezkedjen be egy ember. De az meggyőződésem, hogy a legmegalázóbb politika az állam részéről egy ilyen nehéz helyzetben lévő állampolgárral szemben, amikor azt mondja, hogy majd a postáson keresztül küldök neked egy zsebkendőnyi jövedelmet, ami talán elég ahhoz, hogy ne halj éhen. Ennél jóval több az, hogy újra munkahelyen van, hogy nem segélyt kap, hanem szerényen megfizetett munkája is, és ezt közmunkának hívjuk, és ezzel valamit a közösség tevékenységéhez hozzá tud tenni, higgye el, hogy ez egy más lelkiületet ad ezeknek a nagyon nehéz helyzetben lévő embereknek.

Amikor ezt leszólják ezt a tevékenységet a parlament magasságából, akkor azt mondom, hogy egy kicsit jobban legyenek tekintettel ezeknek az embereknek az érzékenységére. Persze, amikor mi büszkén azt mondjuk, hogy Magyarországon nőtt a foglalkoztatás, és európai összevetésben is jól teljesítünk, hogy maradjak ennél a szlogennél, akkor jól tudjuk, hogy ennek meghatározó része vagy számottevő része a közmunka. Bár ha a közmunkát nem vesszük, akkor is azt tudnánk kimutatni, hogy az elmúlt időszakban a foglalkoztatás növekedett. Tehát a piac mégis csak termelt munkahelyeket, és ez nyilvánvalóan nem független az ország költségvetési és gazdaságpolitikájától.

Tehát azt mondom, kezeljük értékükön a dolgokat. Mi nem gondoljuk, hogy ez a legsodálatosabb dolog, amivel egy ember az élete során találkozhat, de hogy nagyságrendekkel több annál, mint amire az előző kormányzati politika kárhoztatta évtizedeken keresztül ezeket az embereket, mondjuk az Ormánságban, hogy egy ilyen nagyon leszakadt és nehéz sorsú térséget említsek, az nekem határozott meggyőződésem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűsné képviselő asszony, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Először is előljáróban azt szeretném kérdezni tisztelt elnök úrtól, hogy a vita következő szakaszában lesz alkalmunk és módunk konkrét kérdéseket megfogalmazni az államtitkár úr felé, vagy már most van lehetőség.

ELNÖK: Ez attól függ, képviselő asszony, hogy egy konkrét módosító indítvány...

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Nem konkrét módosító indítvány...

ELNÖK: Hanem a házszabályi megfelelés? Értem, akkor most kérem megfogalmazni.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. A következő a helyzet. Azt gondolom, hogy ami itt most folyik vita kormánypárt és ellenzék között, egy kicsit akadémikus. Tudniillik az, hogy most minek van inkább értelme, a segélyfizetésnek vagy a szintén a szociális ellátásokhoz tartozó közmunkaprogram fejlesztésének, ez egy jó kérdés, erről sokáig el lehetne vitatkozni.

De a legnagyobb problémát abban látom, hogy mind a mai napig itt ülünk, és most sincs fogalmunk arról, hogy valójában egyikre vagy másikra mennyit szán a kormányzat. Tudniillik az előterjesztés vagy a jelenleg is érvényesnek tekinthető

előterjesztés 2. mellékletének III. pontjának 1. pontja a pénzbeli szociális ellátások kiegészítéséről szól. Itt a kormányzat 59 milliárd forintot kíván szánni erre a feladatra körülbelül, és részletezi hosszan, hogy pontosan mit jelent ez. Hogy az fht-ből hány százalékot ad az állam az önkormányzatoknak, hogy mennyit fizet ki lakásfenntartási támogatásra, adósságcsökkentésre, ezt melyik hónapban hogyan lehet felhasználni, és így tovább. Ugye, a költségvetés általános vitájának első szakaszában erről szolt a Házban több felszólalás, hogy miért ad kevesebbet ilyen jellegű szociális ellátásokra a kormányzat, illetve ezt a 2. pont szerint hogyan kívánja kiegészíteni további 48 milliárd forinttal attól függően, hogy az adóerő-képessége olyan-e egy adott településnek vagy sem.

Majd az általános vitában elérkeztünk a csütörtöki napig, amikor délután 4-ig le lehetett adni az ezzel kapcsolatos módosító indítványokat, lezárult ez a határidő, majd este 8 óra felé felállt Czibere Károly államtitkár úr, és közölte, hogy abszolút nem úgy lesz semmi, ahogy az előterjesztésben vagy, tehát az fht-t és az rszs-t ezentúl a járás fogja kifizetni, viszont azt 100 százalékban. Ezzel szemben lesz egy úgynevezett települési segélycsomag vagy település segélyek csomagja, nem tudom, pontosan mi, mert ezt ő sem tudta még pontosan akkor kifejtetni, és majd a kormányzat meghatározza ennek keretét is. Ennek bevezetése várhatóan márciusban fog megtörténni. Ahhoz kell majd az önkormányzatoknak is mérniük, hogy a saját települési adójukat hogyan szabják meg, mivel legyen kiegészítve, ha esetleg ki kell egészíteni, és így tovább. Tehát valójában gőzünk nincs róla, már elnézést a kifejezésért, hogy ez az 1., illetve 2. pont valójában mit takar.

Tehát az, amiről most beszélgetünk, hogy most mi ér többet, a közmunka vagy a szociális segély, megalapozatlan, ameddig nem tudjuk a kormányzat szándékát. Úgyhogy most azt szeretném kérdezni, van-e rá lehetőség, hogy e tekintetben választ kapjunk az államtitkár úrtól, és akkor talán a vita is korlátozottabban vagy keretek között tudna tovább folyni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy értem képviselő asszony javaslatát, hogy erre a kérdésre most külön szeretne választ kapni. Ugyanis nyilván államtitkár úr a részletes vita első szakaszának végén egyben válaszolni fog az észrevételekre. De akkor most ebben az egy kérdésben hadd kérjem államtitkár urat, hogy erre az egy kérdésre válaszoljon. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, a szociális ellátások kérdésköre olyan téma, amit a kormány többször tárgyalt, és amelyben a benyújtott költségvetési törvényjavaslathoz képest változásokról döntött. Czibere államtitkár úr az említett múlt heti országgyűlési válaszában ezeket az új feltételeket említette már. Nyilvánvalóan abban képviselő asszonymak igaza van, hogy az új feltételek szerint szükségessé válik az említett 2. számú melléklet változtatása. Ilyen tekintetben a változtatás azt jelenti, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást nem döntő részben, hanem teljes egészében a központi költségvetés finanszírozza, tehát a helyi önkormányzatoknak ehhez kiegészítést nem kell biztosítani.

És valóban a kormányzati javaslat értelmében, ezen túl más szociális ellátások folyósítása sem önkormányzati szinten, hanem járási szinten valósulna meg. Az erre vonatkozó javaslatot értelemszerűen az Országgyűlés fogja tárgyalni, hiszen ez nem a költségvetési törvény, hanem a szociális törvény módosítását is szükségessé teszi. Amennyiben ezt az Országgyűlés elfogadja, akkor fog megvalósulni az a kormányzati szándék, amit Czibere államtitkár úr említett. Ezen szaktörvényi módosítás mellett, megismétlem, hogy ennek a résznek a módosítása szükségessé fog válni, tehát az

említett 2. melléklet módosítása szükséges lesz az erre vonatkozó javaslatot is meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy nyilván a válasz generált észrevételt, most visszaadom a szót Hegedűsné képviselő asszonynak, és utána folytatjuk a jelentkezők sorát.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Nagyon köszönöm államtitkár úr válaszát, de továbbra is rettentő kíváncsi vagyok. Tudniillik ez a Költségvetési bizottság ülése, momentán a részletes vita zajlik az előterjesztés tekintetében. Nem kis összegekről beszélünk. Tavaly 93 milliárd volt a pénzügyi szociális ellátások összege, most csak 59 milliárd forint. És a tekintetben, hogy most változás várható, legalább azt mondja már meg, tisztelt államtitkár úr, hogy mégis mikor tudjuk meg a végső számokat. Mert amikor majd a részletes vitában pár millióról vagy pár tízmillióról véres vita zajlik, hogy mire költjük, szerintem nagyon nem mindegy, hogy összességében 150 milliárd forintot valójában mire szán a kormányzat. Itt volna az ideje, tehát most kéne erről legalább valamifajta tájékoztatást kapni.

Hozzáteszem, hogy önök módosították az Áht.-t, és nincs költségvetési koncepció már az egyes településeknél, noha milyen jó volt, hogy volt. Mert az, hogy költségvetési cölöpöket leverjünk a következő év tekintetében, szerintem fontos dolog. Na, mindegy. Ettől függetlenül a településeken már elkezdődött az ezzel kapcsolatos gondolkodás, hogy mégis mit hogyan kell tenni. Tehát, ha nincs semmi fogózkodó, ha azt sem tudják, hogy hogyan lesz ez a nem kis része a saját költségvetésüknek, akkor nehéz tervezni. Tehát még további információkat szeretnék most kérni, ha lehetséges volna. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár Úr!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Ezt a kérdéskört a kormányzati tervek alapján, ugye, a kormányzat azt javasolja, hogy a jövő heti költségvetési bizottsági ülés keretében vitassuk meg. Nyilván ez a bizottság döntése. De azt a konkrét javaslatot, amely módosítja a 2. számú mellékletet, az említett jövő heti ülés tárgyalhatná.

A főbb irányokat illetően a költségvetési javaslat, vagy ha úgy tetszik, a kormányzati gazdaságpolitika nem változik, és e tekintetben azt egyértelművé szeretném tenni, hogy a szociális ellátások több képviselő által említett csökkentése nem az egyes ellátások csökkentését jelenti, hanem azt, hogy az adott ellátásra kevesebben szorulnak, például azért, mert segély helyett munkából tudnak megélni. Ez az általános gazdaságpolitikai irány, amire, ha elnök úr megengedi, majd később, a fölmerült kérdésekre adandó válaszként még részletesebben kitérnék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, így fog történni. Most haladnánk az előre jelentkezettek sorrendjében. Boldog képviselő úr, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért jelezném képviselő asszonynak, mint aki 20 évig önkormányzatot vezetett, hogy az a bizonyos költségvetési koncepció persze elkészült minden önkormányzatnál, csak éppen úgy készült el, hogy a költségvetést magát még tárgyalta az Országgyűlés, és általában mire eljutottunk oda, hogy költségvetést kell elfogadni ebből a koncepcióból, nagyrészt föl kellett borítani az egészet. Tehát nem gondolom, hogy

ennek olyan nagyon sok értelme volt. Ha önkormányzatban esetleg önt is megválasztják egyszer is egy évig képviselőnek vagy esetlegesen polgármesternek, *(Hegedős Lorántné: Megválasztottak.)*, gratulálok hozzá, akkor majd fogja tudni ezt.

Visszatérnék a közmunkához, mert most már nagyon szeretném tudni ilyen sok vita után, hogy mi tartozik a nem hasznos, nem értékteremtő közmunka alá. Mert itt néhányan folyamatosan ezzel jönnek, hogy ezek a szegény emberek, akik a Start munkában részt vesznek, nem értékteremtő, nem hasznos munkát folytatnak. Szeretném most már tudni, hogy mi igaz. Önök szerint a parktakarítás, az, hogy tisztaság van egy településen, a parkok rendezettek, az nem az? A zöldségkultúra termesztése nem az? Az állattartás, a savanyító üzem működtetése nem értékteremtő? Vagy a gyümölcsstermesztés, vagy a kézműves termékek készítése, a belvízelvezető árkok készítése nem az? Ezek nem értékteremtők? Vagy a gyógynövénytermesztés?

Mondják már meg, mi az, ami nem értékteremtő. Egy sor településen építőanyagot állítanak elő, ebből házakat építenek ezek a Start munkások. Mondják már meg, hogy melyik az a munka, amelyik nem értékteremtő? Mert egyszerűen nem értem. Az én szememben minden munka értékteremtő. Az is értékteremtő, amit mi most csinálunk. Pedig egy csomó ember szemében ebben az országban, már bocsánat, amit mi itt csinálunk, nem értékteremtő. De ez is az. De az én szememben az, amikor egy ember reggel fölkel, elmegy dolgozni, és elvégzi a munkáját, az valamilyen szinten értéket állít elő. Az az ő feladata, azt csinálja. Nagyon nem szeretem, amikor ezeket az embereket, az ő munkájukat lenézik, és azt mondják, hogy nem értékteremtő, amit csinálnak. Az az ő feladatuk, azt becsülettel végrehajtják, megteszik azt, amit aznapra kiírtak nekik, vagy arra a hétre, és ezért bért kapnak. Az, hogy ezzel a bérral elégedettek vagy nem elégedettek, más kérdés. Más szakmákban sem elégedettek az emberek. Most is azon vagyunk, hogy különböző területeken bért próbáljunk meg emelni, például most a katonáknak, rendőröknek.

Még egyszer mondom, nem hiszem azt, hogy ma Magyarországon az, aki reggel fölkel és elmegy dolgozni, nem értéket próbál teremteni a maga módján. Azt kérem, hogy ne nézzék le ezeket az embereket, és ne mondják azt, hogy ők nem értéket teremtenek. Ezt tudják most csinálni, és ezek közül az emberek közül, személyesen tudom, nagyon sokan elhelyezkednek. Végre hozzájutottak ahhoz, hogy reggel 8-kor ott legyenek a munkába, ehhez hozzászoktak, és csak az én falumban több mint 20-an helyezkedtek el a versenyszférában ennek köszönhetően. Azt gondolom, ez minden településen így van egyébként. Ezt azért tehettem meg, mert hozzászoktak ahhoz ez által a munka által, hogy fontosak, értékesek, és igenis van értelme annak, hogy reggel fölkeljenek és elmenjenek dolgozni. Úgyhogy azt kérem, ne mondják azt, hogy nem teremtenek értéket. Még egyszer mondom, ma Magyarországon mindenki, aki elmegy dolgozni, az értéket teremt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Schmuck alelnök asszony is jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én nem nagyon akartam most ebben a közmunkavita-ban részt venni. Én is azt gondolom egyébként, hogy vannak olyan közmunkák, amelyek értéket is teremtenek. De az én legnagyobb problémám ezzel az, hogy egyszerűen nyomorban tartják ezeket az embereket. Önök azt mondják, hogy a 22 ezer forint segély helyett mennyivel jobb 50 ezer forint nettót adni az embereknek. Harmincezer forint a különbség, és napi 8 órát dolgoztatnak érte. Kívánom azt, hogy amikor ilyen lelkesen védik a közmunkát, próbáljanak meg néhány hónapon keresztül havi 50 ezer nettó forintból megélni.

Tudom, én is élek vidéken, ott vagyok a kisemberek között és látom azt, mennyire megnyomorítja őket a napi 8 óra fizikai munka. Ötvenezer forint nettóért. Amikor kemény fizikai munkát végeznek egy csomó helyen, egyszerűen amortizálja az embereket. És utána a nők még hazamennek, ellátják az otthoni feladatokat. Ötvenezer forintból télen fűteni egy házat vagy még egy kisebb lakást, gyereket eltartani, netalán tán valakinek a férje vagy a felesége nem jut be a közmunkaprogramba, kívánom önöket, éljenek meg ebből.

Tehát a helyén kell kezelni. Én szégyellem magam, amikor önök dicsőítik a közmunkát. Ötvenezer forintért az emberek nyomorban tartják.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony. Szelényi képviselő asszony következik.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Mindjárt egy kezdeményezéssel is fogok élni, de egy vagy két mondatot szeretnék mondani. Nem tudom honnan vették azt, hogy bárki azt mondta volna, hogy a közmunkában nem teremődik érték. Szerintem ilyen nem hangzott el, én biztos nem mondtam, nem is gondolom így. Egészen más dolgokról beszéltem. Arról, amire egyébként Hargitai úr adekvát módon reflektált. Egyszerűen ez nem állja meg a helyét, ezt szeretném visszautasítani. Ilyen nem hangzott el a teremben, tehát az erre való reflexióknak ilyen értelemben nincs értelmük, azok vádaskodásnak tekinthetők.

Egy dolgot azért mondanék, mert itt önök egy csomó példát mondtak a hasznos közmunkára. Szeretném felhívni azért az önök figyelmét, és akkor kinyitok egy óriási nagy kérdést, amit már nem fogunk tudni megbeszélni. Nevezetesen, hogy amikor a közmunkát a Fidesz bevezette, utána rendszeresen előfordultak olyan kormányzati intézkedések, amelyek után elbocsátottak munkatársakat, majd visszavették őket közmunkásnak. Ez például súlyos probléma. Amikor az Educatio Kht.-ban, ez egy központi intézmény, nem valódi munkát fizetnek az embereknek, hanem közmunkában havi néhány napon alkalmazzák őket, az komoly probléma. De nem gondolom, hogy ezt most meg tudjuk oldani. A közmunka nagyon komplikált dolog, egyetértek Hargitai úrral.

Javasolnám, hogy a bizottságunk kollektíve éljen olyan kezdeményezéssel, hogy legyen erről egy parlamenti vitanap, és akkor ezeket a kérdéseket ki tudjuk bontani, mert erre nyilván a mai bizottsági ülés nem alkalmas. Azt feltételeztem, tekintettel arra, hogy ez egy ilyen élnék véleménycserét váltott ki, hogy ehhez a bizottság minden tagja tud csatlakozni, és gondolom, hogy akkor ez nem is lesz nagy probléma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Witzmann képviselő úrnak továbbadom a szót, tájékoztatom a bizottságot, képviselő asszonyt is, hogy a házszabály rendelkezik arról, hogy parlamenti vitanapot milyen keretek között lehet kezdeményezni és megtartani. Kifejezetten országgyűlési képviselőkhez, nem pedig Országgyűlési bizottságokhoz köti ezt a lehetőséget, illetve jogot. Úgyhogy amennyiben a házszabályi feltételeknek megfelel, örömmel támogatok majd személy szerint, országgyűlési képviselőként is egy ilyen kezdeményezést, de a bizottságunk, bár tanulmányozzuk a jogszabályi feltételeket, jelenlegi tudomásunk szerint ilyen kezdeményezéssel kikényszerítő erővel nem élhet. Witzmann képviselő úr következik. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Reflektálni szeretnék először a Szelényi Zsuzsa képviselő asszony által elmondottakra. Képviselő asszony azt mondta, hogy a foglalkoztatás bővülése a közmunkának köszönhető, mert

a versenyszférában nem történt bővülés. Nem a közmunkának köszönhető. Nagyobb arányban történt a versenyszférában bővülés, mint amennyi a közfoglalkoztatottak száma Magyarországon jelen pillanatban. Erről tudunk beszámolni. Egyébként az, hogy 3,6 milliőről 4,1 millió fölé növekedett a foglalkoztatottak száma, és ez valóban mind közmunkás lenne, akkor azt mondhatnánk, hogy 500 ezren vannak azok, akik közmunkából élnek ma Magyarországon. Mindannyian tudjuk, hogy ez nem így van. Tehát arra kérem, hogy a számok bővületébe annyira ne essünk bele, hogy az igazság küszöbén átjutva olyanokat próbáljunk meg állítani, ami adott esetben nem felel meg annak.

Alelnök asszonynak, Schmuck Erzsébetnek arra szeretnék reagálni, amikor azzal érvelt, arcpirító vagy szégyenteljes 50 ezer forintból megélni, és miért dicsőítjük a közmunkaprogramot. És mondott egy példát, hogy a lakást ki kell fűteni 50 ezer forintból, vagy el kell tartani a családot. Azt gondolom, amikor 22 ezer forint segélyt kaptak, abból is ki kellett tudni fűteni a lakást, meg abból is el kellett tartani a családot. Tehát azért 51 ezer forint nettóért mégis csak több tűzifát vagy, vagy éppen élelmiszert lehet venni, mint 22 ezer forint segélyért. És nem otthon ülnek azok, akik a segélyre várnak. Úgy látszik, ezek szerint mi egy másik vidékről jöttünk, vagy másik országban élünk. Mert az én választókerületemben, ahol 71 település található, és igazából egy nagy város van, Siófok 25 ezer fővel, az összes többi település néhány száz vagy néhány ezer fős, azt tapasztalom, többek között most is kaptam telefonon hívásokat az elmúlt napokban, hogy november végén lejár a közmunkaprogram, és alig várják, hogy újra induljon a következő.

Ha ez annyira rossz, akkor azt szeretném megkérdezni, hogy a somogyi emberek az én választókerületemben miért ragaszkodnak a közmunkában való foglalkoztatáshoz. Nem mondom azt, hogy az 51 ezer forint nagy összeg, mert nyilván ezt nem is mondhatjuk, sokkal többnek kellene lenni. De valahogy meg kell próbálni ezeknek az embereknek is a munka világába visszaintegrálódni, visszajönni. És szerencsére azt látjuk, hogy ennek örülnek is. Vannak negatív tapasztalatok is, de a legtöbben alig várják, hogy a közmunkában lehetőséget kapjanak. Legalábbis éne ezt tapasztalom a településeket járva. Azt gondolom, ahogy Hargitai alelnök úr is elmondta, ennek egy átmeneti állapotnak kell lennie. Az a cél, hogy a közfoglalkoztatás világából minél hamarabb a versenyszféra világába vissza tudjanak illeszkedni ezek az emberek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog képviselő úr is jelentkezett. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Alelnök asszonynak szeretném mondani, hogy a helyzet az, hogy én egy szóval nem mondtam, hogy 50 ezer forintból jól meg lehet élni. Nem is beszéltem a pénzről. Én arról beszéltem, hogy a közmunkát meg kellene becsülni. Tudja, azok az emberek, akik ebben vannak, ahogy képviselőtársam is mondtá, megbecsülik. Mindenki, aki munka nélkül van, és esetleg segélyen, az szeretne bejönni dolgozni, mert az a pénz több. Bár az a világ lenne, hogy csak és kizárólag akik Start munkában vannak, azok keresnek 51 ezer forintot. Csak, tudja, nem ez a világ van. Az a világ van, hogy ma Magyarországon varrodákban, a versenyszférában és más helyeken a minimálbér helyett teljesítménybérbe küldik az embereket, és azok még 50 ezer forintot sem visznek haza. Tudja?

Ezért van az, hogy van, ahol a Start munkások nem akarnak elhelyezkedni a versenyszférában. Ezen kellene valahogy változtatnunk. Sajnos nem tudom a módját, hogyan lehetne azon változtatni, hogy a teljesítménybért ne lehessen így lecsökkenteni. De az a szomorú, hogy nagyon sok helyen a versenyszféra nem fizet annyi bért sem, miután teljesítménybérbe teszi át az embereket, mint a Start

munkások. És már bocsánat, de a Start munkáért versengenek az emberek egy-egy kistelepülésen, hogy legalább oda el tudjanak helyezkedni. És onnan továbblépnek, ha lehetőségük van rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hargitai alelnök úr következik. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Csak azért, hogy képviselőtársaim gondolkodását árnyaljam. Szelényi képviselő asszonynak mondom alapvetően, akivel itt békés vitát folytatunk. Csak a saját példámat mondom, és akkor hagyjuk a kistelepülési világot. Kormánytisztviselőket is gyártottunk olyan emberekből, akik közmunkát végeztek. *(Jelzésre.)* Hiába, én csináltam. Ön ingathatja a fejét! Baranyában voltam kormány megbízott, volt egy 1400 fős hivatalban 70-80 tartósan üres állásunk, és vadásztunk arra, hogy közmunkásokat foglalkoztathassunk. Ezt a kormány nem nagyon engedélyezte, nyilvánvalóan csak akkor, ha nem alaptévékenységünk volt az, amire foglalkoztathattuk őket. Itt raktárrendezéstől kezdve minden elképzelhető volt, és sokszor diplomás emberek is jelentkeztek ezekre az állásokra. És mivel az embernek jó benyomása volt róluk, 2-3-at évente kormánytisztviselővé tudtunk tenni. Ezek megtörténtek, tehát ellenőrizheti, amit mondok.

Ezt csak azért mondom, azért hozom fel ezt a példát, hogy árnyaljam egy kicsit a gondolkodását, és merjen úgy erre a munkára nézni, hogy igenis van ebből a világból a versenyszférába vagy, ne adj' isten, a közszférába út. Ha ez nem is tömeges, de van ilyen, és ezt tekintsük értéként.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck alelnök asszony következik.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Nagyon röviden. Azt gondolom, hogy itt vannak fokozatok. Az éhenhalásnak is vannak fokozatai, a havi 20 ezer forintból nyilván csak éhen halni lehet, de az 50 ezer forint is körülbelül erről szól. Tehát, amikor ezt a közmunkát értékeljük, akkor ezt tartjuk szem előtt.

A másik dolog. Az nyilván hibázik a Fidesz-KDNP-többségben, hogy a költségvetés mögött álló gazdaságpolitika vitáját nem folytatja le a plenárison sem, és nyilván ilyenkor, bizottsági üléseken törnek elő ezek a dolgok. Önök azt mondják, hogy mit lehet tenni, meg a versenyszféra. Nyilván egy rossz struktúra, gazdasági struktúra bebetonozza ezt a helyzetet. Ha önök nem csak a multikat és felső tízezret támogatnák, hanem valóban ténylegesen a kis- és középvállalkozások kapnák meg a támogatást, ahol sokkal több embert lehetne foglalkoztatni, akkor egészen más lenne a helyzet. De gondolom, hogy most nem ez az a hely, ahol ezt a vitát le kellene folytatni. Azt gondolom, meg kellene találni erre a helyet, mert ha ez a gazdasági struktúra és ez a gazdaságpolitika így marad, a gazdaság inkább elbocsátó lesz, egyre több ember fog az utcára kerülni, és azt már nem lehet közmunkával pótolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólót nem látok. akkor államtitkár urat megkérném, hogy összevontan válaszoljon a felvetésekre. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedik, két átfogó kérdéskörre válaszolnék, majd ezt követően a vitában elhangzottakra tételesen is. Az egyik átfogó fölvetés az, és a házszabály szerint a tisztelt bizottságnak ebben fontos döntési jogköre van, nevezetesen megfelelt-e a jogalkotás szakmai követelményeinek a kormányzat, amikor a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot benyújtotta. Itt Szakács képviselő úr fogalmazott meg kritikát. Azt

kell mondjam, hogy kormányzati meggyőződésünk szerint is megfelelt, és a nyilvános, az államháztartási törvény alapján elkészített, számvevőszéki jelentés, valamint a Költségvetési Tanács véleménye alapján is. A Költségvetési Tanács nyilvános véleményében az szerepel, hogy a stabilitási törvényben, illetőleg az Alaptörvényben lefektetett adósságcsökkentési célnak a költségvetési törvény megfelel, valamint az Állami Számvevőszék összességében egy megalapozott, jól tervezett költségvetésnek minősítette a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot.

A másik általános észrevételem a gazdaságpolitika minőségére vonatkozik, arra, hogy jó-e ez a gazdaságpolitika vagy sem. Több képviselőtől hangzottak el olyan megállapítások, hogy adóemelések helyett értelmes gazdaságpolitika kellene, ez a gazdaságpolitika kudarcos, és ez látszik a költségvetésen. Hát engedjék meg, hogy megint nemzetközi összehasonlításban említsek néhány adatot, és azt mondjam, amint gondolom, hogy a gazdaságpolitika sikerességét mégis csak néhány fontos gazdaságpolitikai mutatóval elehet mérni. Mik ezek? Gazdasági növekedés, foglalkoztatás, folyó fizetési mérleg, államháztartási hiány, államadósság, és sorolhatnám még ezeket a tételeket. Természeteszerű, hogy a mindenkori ellenzék egyetlen országban sem ért egyet a kormányzati gazdaságpolitikával, de mégis csak az az állításom, mert ezek az adatok azt mutatják, hogy ez a támadott gazdaságpolitika sikeres.

A másik lényeges dolog, hogy a sikert nemcsak ezekben a mutatókban lehet mérni. Nemcsak abban, hogy amikor a költségvetésről beszélünk, ma sokkal olcsóbban finanszírozzuk az államadósságunkat, mint néhány évvel ezelőtt, hanem, azt gondolom, az egyének szintjén is konkrétan mérhető. Pont ezért szerepelteti a kormány a benyújtott javaslatban, hogy például a családi kedvezmény keretében 240 milliárd forinttal több jelentkezik a családoknál. Vagy abban is, hogy a sokat említett közmunkaprogramban többeknek nyílik lehetőségük arra, hogy a 22 800 forintos segély helyett legalább 50 ezer forintot vigyenek haza, és ha a közmunkában résztvevőnek gyermeke is van, akkor növelheti ezt az összeget. Tehát a gazdaságpolitika tekintetében lényegesnek tartom azt elmondani, hogy a makrogazdasági számok mellett számos, az egyének szintjén mérhető siker is van.

Ha megengedik, röviden reagálnék a konkrét fölvetésekre. Szakács képviselő úr azt mondta, hogy azért nem felel meg a jogalkotás szakmai követelményeinek a jövő évi költségvetési törvényjavaslat, mert az Állami Számvevőszék egyes kiadási-bevételi tételeket részben vagy nem megalapozottnak minősített. Egy módszertani kérdést szeretnék említeni. A részben vagy nem megalapozott minősítés nem azt jelenti, hogy az adott bevétel vagy kiadás nem teljesülhet, hanem azt jelenti, hogy új szabályok születnek, új szabályok lépnek életbe 2015-ben, és ezért nehéz mérni ezeknek a szabályoknak a teljesülését. Tipikusan ilyen új szabályozás a gazdaság fehérítését célzó intézkedések sorozata, a közúti áruforgalmi ellenőrző rendszer, az online pénztárgéprendszer kiterjesztése. Mivel teljesen egzaktan nem tudjuk meghatározni azt, hogy a fehérédeből pontosan mekkora többletbevétel fog beérkezni, ezért nem minősítheti az Állami Számvevőszék teljeskörűen megalapozottnak az összegeket. De ez nem azt jelenti, hogy ez a tétel ne folya be, ez nem azt jelenti, hogy ne lennének valóságosak a feltevések.

Emlékeztetnék arra, hogy 2014 januárjától került az online pénztárgéprendszer bevezetése, és mivel nem lehetett előre pontosan megmondani, hogy a fehérítő hatása 100 milliárd, 150 milliárd, 200 milliárd forint lesz, ezért ezt a tételt sem tudta teljesen megalapozottnak tekinteni az Állami Számvevőszék. De tudtuk azt, hogy ebből az intézkedésből bevétel lesz, és a mostani számok azt mutatják, hogy a kormányzati feltételezés, hogy ez 150 milliárd forintos éves pluszbevételt hozhat, reális volt, és bízom abban, hogy az idei ténytűszámok ezt igazolni fogják.

Ami itt az áfánál még elhangzott, hogy a Költségvetési Tanácsnak átadott változathoz képest 20 milliárd forinttal növelte az áfaprognózist a kormányzat, ez tényszerűen igaz. Azért, mert a jövő évi költségvetési törvényjavaslat a 2014-es várható számokon alapszik. Az áfabevételek teljesülésekor megint a nyilvános havi adatokból azt látjuk, hogy dinamikusan növekszik a bevétel összege. A 2014. évi bázisnövekedés, illetve mindazok a kormányzati fehéritési intézkedések alapozták meg azt, hogy a költségvetési javaslat első változatához képest most úgy látjuk, hogy az említett 20 milliárdos áfabevételi többlet 2015-ben reális lehet. Tehát emögött egy tényleges konkrét számítás van.

Képviselő úr is és Hegedűs Lorántné képviselő asszony is említette az állami vagyon hasznosításából, értékesítéséből származó 169 milliárd forintos tétel háttérét. Erre a bevételre a benyújtott javaslat azért tartalmaz információt, még ha tényszerűen igaz is az, hogy konkrétan nem mondja meg, hogy mely vagyonelem értékesítéséből, hasznosításából tételesen, részletesen mekkora bevétel származik. Azt gondolom, a kormányzat akkor jár el helyesen, ha az állam egészének érdekét nézi, és nem ad olyan, perpillanat még plusz vagy fölöslegesnek tűnő információt a piaci szereplők kezébe, ami az állam alkupozícióját gyengíti. Hadd mondjak egy nagyon egyszerű hasonlatot. Ha valaki el akar adni egy autót, és megmondja előre, hogy én ezt az autót akarom eladni, és ezért egymillió forint bevételt várok, soha semmilyen esély nem lesz arra, hogy valaki azt 1 millió 100 ezer forintért megvegye. Holott a piaci folyamatban lehet, hogy az említett magasabb bevételt is realizálni lehet.

Az, hogy ez a szám, a 169 milliárd forintnyi vagyonértékesítési, vagyonbevételi tétel a költségvetési javaslatban szerepel, közpénzbevétel lesz, garanciát jelent arra, hogy a széles publikum, nemcsak az Országgyűlés, hanem, ismétlem, a széles publikum erről a bevételről a kellő időben a pontos információt megkapja. A zárszámadási törvényjavaslatban a kormányzatnak a költségvetés végrehajtásakor tételesen, részletesen be kell számolni arról, hogy a kiadásokat hogyan teljesítette, és a bevételek hogyan realizálódtak, és ezek a bevételek miből származtak. De hangsúlyozom, azt gondolom, nem kell megvárni a zárszámadási törvényjavaslatot, ezt megelőzően lesz információ ennek a bevételnek a részleteiről.

Amit most el tudok mondani a 169 milliárdos bevétel tekintetében, az két fontos tétel. Az egyik, hogy az európai uniós módszertan szerint is bevételt eredményező vagyonértékesítéssel, vagyonhasznosítással számolunk. Ez azt jelenti, hogy nem cégaladásokról van szó. Ugye, nemrég tárgyalta a tisztelt bizottság az ideai költségvetési törvény módosítását, ahol a Főgáz vagy a többi stratégiai cég megvásárlásánál elmondtuk, és a benyújtott javaslat is tartalmazta, hogy ezek a cégvásárlások európai uniós értelemben nem jelentenek kiadást. Ezen cégaladások és az ebből befolyó bevétel pedig európai uniós értelemben nem jelent költségvetési bevételt. Vagyis 169 milliárd forint mögött nem a stratégiai fontosságú állami cégek értékesítése van. Ingó-, ingatlan- vagy a tavalyi és ideai évben már bizonyított frekvenciaértékesítés, koncesszióértékesítés az a kör, amiből európai uniós módszertan szerinti bevétel származhat, és amivel a kormányzat számol. De ismétlem, erről az állam egészének, ha úgy tetszik az adófizetők érdekeinek a biztosítása érdekében csak a kellő időben célszerű többletinformációt adni.

A másik dolog pedig, amit ki kell emeljek a 169 milliárd forintos vagyonértékesítési, vagyonhasznosítási bevétel mögött, az az, hogy a kormány azt a gazdaságpolitikát kívánja folytatni, hogy állami vagyonból származó bevételt az állami vagyon bővítésére kívánja felhasználni. A költségvetési törvény önálló melléklete, az úgynevezett Beruházási Alap pont ezt a célt szolgálja, állami vagyonból származó bevételt állami vagyongyarapításra használja föl. Ugyanakkor van egy nagyon jelentős normaszöveg az előttünk lévő költségvetési javaslatban, ami arról

szól, hogy ha az állami vagyón bevétele veszélyben van, nem ekkora összeg folyik be az államháztartásba, akkor az állami vagyoni kiadásokat is vissza lehet vonni. Tehát e tekintetben, akik a költségvetés egyenlege miatt és a bevétel megalapozottsága miatt aggódnak, azt a, remélem, megnyugtató hírt tudom mondani, hogy a költségvetési törvény normaszövege biztosítja azt, hogy az állami vagyón bővítésére csak az állami vagyón hasznosításából, értékesítéséből származó többletbevételekre figyelemmel kerülhessen sor. Ergo, a hiány nincs veszélyben, és azt gondolom, hogy a Költségvetési bizottság számára ez nagyon fontos információ.

A költségvetési javaslat átláthatósága, részletezettsége tekintetében azt el kell mondjam, hogy sok vélemény van a tekintetben, hogy ez a költségvetés túlságosan részletes. Vannak olyan európai uniós tagállami költségvetések, ahol néhány tíz oldal a költségvetési javaslat. Ehhez képest az Országgyűlés részére benyújtott úgynevezett fődokumentum több mint 300 oldal, és ezt kíséri az a fejezeti indoklásorozat, ami további százoldalakon fejti ki részletesen az egyes költségvetési kiadások és bevételek hátterét. Így például Hegedűs Lorántné képviselő asszony említette, hogy a felsőoktatásnál milyen részletezettség szerepel. Igen, a főkötetben egy összevont előirányzaton szerepelnek az egyetemi, főiskolai kiadások, de az EMMI fejezetének részletes dokumentumaiban az is szerepel, hogy ennek milyen a részletesebb bontása. Tehát kérem, nézzék meg ezt az úgynevezett fejezeti kötetet, amit a kormányzat szintén benyújtott az Országgyűléshez, az államháztartási törvényben szereplő határidőkön belül, a főkötet benyújtását követően.

Az államadósság alakulására hívta föl még a figyelmet Szakács képviselő úr. Igen, igaza van, az Alaptörvény, illetőleg a stabilitási törvény szerinti államadósságszámítás eltér az európai uniós maastrichti módszertantól. Azért tér el, hogy az árfolyam változásának hatását kiszűrje. Ilyen értelemben azt is kiszűrje, hogy ha a tervezetthez képest erősödik a forint, és emiatt csökkenne a maastrichti adósság, akkor se lehessen fegyelmetlen költségvetési politikát folytatni. Tehát, mivel tudjuk, hogy az árfolyam változása nemcsak az adott ország kormányzatának, jegybankjának, gazdasági szereplőinek döntése szerint alakul, hanem nemzetközi folyamatok is erősen befolyásolják, ezért ez a kormányzati politikától részben független tényező, az árfolyamváltozás kiszűrésre került a költségvetés-politika hatékonyságának méréséből. Annak méréséből, hogy a költségvetési politika az államadósság csökkenését vagy növekedését eredményezi.

Schmuck Erzsébet alelnök asszony fölvetésére a gazdaságpolitikáról azt tudom mondani, hogy eltérő a véleményünk. Ismét a nyilvános és nemzetközi összehasonlítás kedvező számaint kell említsem. Amikor alelnök asszony azt mondja, hogy megszorításokat tartalmaz a költségvetés, én ezt nem látom. Sokat beszélünk arról, hogy milyen államháztartási helyzetben volt Magyarország, milyen jogi és közgazdasági kényszer volt a tekintetben, hogy az államháztartást konszolidálja. Az az állításom, hogy ezt nem olyan megszorító intézkedésekkel hajtotta végre a kormányzat, mint arra a korábbi időszakban láthattunk gyakorlatot, vagy Európa több országában láthattunk gyakorlatot, hanem több ellátó rendszer strukturális átalakításával és igen, az adórendszerben is egy olyan átrendeződéssel, amely például a kis- és középvállalkozások számára érdemi többletjövedelmet eredményezett.

Itt azt hadd mondjam tételesen, alelnök asszony azt mondta, hogy a kormányzat nem a kkv-kat részesíti előnyben, a gazdaságpolitikának ez egy hibája. Arra László képviselő úr felhívta a figyelmet, hogy az európai uniós forrásoknak a 2014-2020 közötti ciklusban rendelkezésre álló tételeiből mintegy 60 százalékot gazdaságfejlesztésre kíván fordítani a kormány. Ennek jelentős része kkv-knak fog menni. Nézzük meg, hogy az adóintézkedéseknél mi történt! Ugye, 2010-ben az akkor megválasztott kormány egyik első javaslata az volt, hogy a társaságiadó-kulcs 500

millió forintig, tipikusan a kis- és középvállalkozásoknál 10 százalékra csökkenjen. Ez volt az egyik első intézkedése.

Szintén az egyik első intézkedése volt, hogy az európai uniós forrásoknál, amit meg tudott tenni, saját hatáskörben olyan átcsoportosításokat hajtott végre, hogy a kkv-knak több forrás álljon rendelkezésre. 2013-ban a KATA és a KIVA nevű adónemek kerültek bevezetésre, tipikusan a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak juttatva előnyöket. És azt látjuk a statisztikákból, hogy ezekkel élnek a vállalkozások. Amikor a foglalkoztatási adatoknál azt tudjuk elmondani, hogy 20 évesnél nagyobb rekordok dőlnek meg, akkor az részben pont a kkv-k foglalkoztatásának köszönhető.

Alelnök asszony azt mondta, hogy az oktatás, a kultúra, az egészségügy területén forráskivonás történik, pénzszivattyú valósul meg a szegényektől a gazdagok felé. Elnézést kérek, alelnök asszony, nem látom ezeket a benyújtott törvényjavaslatban. Nézzük meg akkor, hogy az államháztartás kiadásai hogyan alakulnak az oktatási, a kulturális és az egészségügyi területen! Mindegyik területen növekszik a kiadások összege. Ami pedig az említett pénzszivattyút illeti, megint azt tudom mondani, hogy sem a táppénznek, sem a családi támogatásoknak, sem más szociális támogatásnak nem csökken az összege. Abszolút összegben azért látunk mérséklődést, mert többen élnek munkából, mint segélyből.

Szelényi képviselő asszony azt mondta, hogy a munkanélküliek ellátása csökken. Hál' istennek, mert a munkanélküliség csökken. Képviselő asszony, ezzel számolunk, nemcsak mi, hanem az Európai Bizottság is. Az Európai Bizottság is azt mondja saját prognózisában, hogy Magyarországon a foglalkoztatás bővülni fog, a munkanélküliség csökkenni fog. Ennek az az eredménye, hogy kevesebb pénzt kell kifizetni munkanélküli segélyként.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony fölvetéseit illetően azt meg kell említsem, hogy a Közzolgálati Egyetem valóban nem az egyetemek és főiskolák kiadási jogcímen szerepel. Hiszen a Közzolgálati Egyetem egy olyan speciális intézmény, ami az állam részére, vagy az állami foglalkoztatásba kerülő embereket képez: honvédség, rendőrség, államigazgatás; és ilyen szempontból van egy speciális helyzete a kormányzatban belül a kormányzati koordinációért, a kormányzati munka összefogásáért felelős Miniszterelnökség fejezetnél szerepel ez az egyetem. Hiszen például az államigazgatási területen végzetek döntő része a kormányzatnál talál majd munkát.

Ami a költségvetési törvényjavaslat számainak összehasonlíthatóságát illeti, mind a benyújtott eredeti javaslat indoklásaiban, mind az úgynevezett fejezeti kötetekben több évvel lehet összehasonlítani a kiadásokat, a 2013-as teljesítési, a 2014-es előirányzati, a 2015-ös adatokat, és látunk ilyet a 2016-2017-2018-as kitekintésben. Ezért mondom azt, hogy ha megnézzük a 2014-es számokhoz képest az oktatási vagy kulturális kiadásokat, vagy az egészségügyi kiadásokat, akkor nem látom a sokszor emlegetett csökkentést.

Az MVM forrása. Ugye, az MVM számos, azt gondolom, az állam egésze szempontjából fontos beruházást hajtott végre, például a Déli Áramlat projektet. Ezeket a projekteket is szolgálja az a tőkeemelés, amit a jövő évi költségvetési törvényjavaslat is tartalmaz. Hozzáteszem, tekintettel arra, hogy az idején költségvetés módosításával egy tranzakció kapcsán az MVM pluszforrást kapott, nem zárom ki, hogy az említett 50 milliárd forintos tétel ne változzon az elkövetkezendő időszakban.

A segély helyett munkát elvról nagyon sok szó hangzott el, úgyhogy nem kívánom megismételni Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony ez irányú fölvetéseit. Azt azért hadd jegyezzem még meg az oktatási területen, hogy az általam ismert nyilvános mutatók azért sokszor azt tükrözik, hogy hál' istennek, az ország számos régiójában több hiányszakma van. Nincs elegendő munkaerő. Hegesztő, gépipari

tevékenységet végző, s a többi. Azt is látom, hogy vannak olyan felsőfokú végzettséggel rendelkezők, akik tömegesen vagy nem tudnak elhelyezkedni, vagy pedig nem a képzettségüknek megfelelően tudnak elhelyezkedni. Lehet, hogy nem pontos már a legutóbbi információk alapján az, amit mondok, de felsőfokú kommunikációs végzettségű emberek az általam ismert korábbi adatok alapján nem tudtak elhelyezkedni.

Azt az egy szempontot akarom említeni, hogy az oktatásnak, azt gondolom, nemcsak öncélúnak kell lenni, hanem olyannak kell lenni, ami igazodik a reálgazdasági igényekhez. Lehet, hogy sok pénzből, közpénzből ki lehet képezni olyan végzettségű embereket, akik aztán nem, vagy nem a képzettségüknek megfelelően tudnak elhelyezkedni. Ez nem biztos, hogy cél kellene hogy legyen. Tehát az oktatási rendszer átalakítása, a szakképzési rendszer átalakítása pont azt a célt is szolgálja, hogy a hál' istennek, pozitív és több éves, az uniós átlagot meghaladó magyar gazdasági növekedés és az e mögötti munkaerőigény találkozzon a képzettségi rendszerrel, képzési rendszerrel.

Végül arra hívnám föl a figyelmet, hogy ahogyan elhangzott, az önkormányzati költségvetések összeállításánál abban bízom, hogy a kellő információ, a szükséges információ az önkormányzatok számára rendelkezésre fog állni. Az az önkormányzati koncepciókészítési kötelezettség, ami megszűnt a törvénymódosítás értelmében, a hozzám eljutott információk alapján, illetve az önkormányzati szövetségek javaslata alapján, inkább adminisztrációt csökkentő lépés volt, mert olyan koncepciókat készítettek, amelyeknek nem volt kellő megalapozottságuk. Ezért mondom, képviselő asszony, hogy erről különböző vélemények lehetnek, de én ismerek több olyan önkormányzati szövetségi álláspontot, amelyben ezt a javaslatot az önkormányzati szövetségek támogatták, üdvözölték.

Végül annyit hadd mondjak el, hogy természetesen működik az önkormányzati szövetségekkel az az egyeztető fórum, amelynek keretében a nyilvános dokumentumokon túl a kormányzat az önkormányzatok költségvetési tervezéséhez a szükséges információkat biztosítja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ezzel a részletes vita első szakaszát lezárom.

Részletes vita a módosító javaslatokról

Áttérnénk a második szakaszra. Egy bejelentésem van előtte, nevezetesen Szakács képviselő úr megbízott a továbbiakban a helyettesítéssel, tehát a szavazásnál ezt majd így kérem figyelembe venni.

A részletes vita második szakaszával kapcsolatban a következő javaslatot tenném, ezt a bizottság tagjai helyszíni kiosztással írásban is megkapták. Azt javaslom, először a szavazásról beszélek, utána a vitáról, azt javaslom, hogy a szavazás blokkokban történjen. Két megjegyzésem ehhez majd mindjárt lesz. A blokkok a következőképpen néznek ki a javaslat szerint. Egyrészt szavaznánk egy blokkban azokról az indítványokról, ezek alapvetően kormánypárti képviselői indítványok, amelyekkel az előterjesztő egyetért. A második blokkban szavaznánk azokról a kormánypárti képviselők által benyújtott, de az előterjesztő által nem támogatott módosító indítványokról egy blokkban. A harmadik szavazásnál egy blokkban, javaslatom szerint, szavaznánk az ellenzéki képviselők által benyújtott módosító indítványokról, hozzátenném, hogy amelyekkel az előterjesztő nem ért egyet, de az összes ilyen.

A két kiegészítő megjegyzésem a szavazáshoz az, hogy bármelyik képviselő hölgy vagy úr bármelyik blokkból bármelyik indítványt kikérheti, ha arról külön

szavazást akar érní. Természetesen ebben az esetben az előterjesztő majd külön nyilatkozik a támogatásról vagy elutasításról. A másik megjegyzésem, hogy a harmadik blokkban valamennyi ellenzéki indítvány benne van, de bármelyik ellenzéki képviselőtársam, amennyiben kéri, hogy a saját frakciója indítványairól külön szavazzunk, akkor természetesen ezt akceptálni fogom. Amennyiben ilyen igény van, kérem, a szavazás előtt ezt jelezzék! Ha nincs ilyen igény, akkor egy blokkban szavaztatnék.

További bejelentés az, hogy az 517 módosító javaslatból, ennyi érkezett, öt módosítót visszavont a benyújtója. Ezek a 185., a 188., a 190., a 281. és a 375. számú pontjai a háttéranyagnak. Ezeket tehát a benyújtójuk visszavonta. Ez lenne tehát a szavazásra vonatkozó javaslatom, amennyiben a bizottság egyetért a javaslattal.

A vitával kapcsolatos javaslat pedig leegyszerűsítve úgy szólna, nem leegyszerűsítve, egészen pontosan úgy szólna, hogy sorrendiség nélkül haladnánk. Bármelyik bizottsági tag bármelyik módosító indítványt megvitatás céljából szóba hozhat, vitathatja annak jogosultságát, vagy ellenkezőleg, érvelhet az elfogadás mellett. Természetesen, amennyiben ilyen javaslat érkezik, és a részletes vita korábbi szakaszában nem tárgyaltuk meg ezeket, akkor minden ilyen esetben kérni fogom az előterjesztő képviselőjében Banai államtitkár urat, hogy nyilatkozzon az indítvány támogatásáról vagy elutasításáról, természetesen mindkét esetben a szükséges érvanyaggal alátámasztva a kormány álláspontját. Ezt javaslom tehát a részletes vita második szakaszának részint tárgyalási, részint szavazási procedúrájaként.

Kérdezném a bizottságot, hogy van-e ezzel kapcsolatban ellenvetés. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, eszerint haladnánk.

Akkor először azt kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül kinek van megvitatandó ajánlási pontja. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, parancsoljon! Megadom a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon sok módosító indítványt adott be a Jobbik. Azon belül én magam is jó párat készítettem el. Most megkímélem államtitkár urat, hogy ezeket külön-külön megvitassuk, noha megérdemelné, hogy a pontok mellett érvelve külön is elmondjam, miért gondoltam volna úgy módosítani, de csak kettőre szeretném felhívni a figyelmét, és kérnék róla magyarázatot, hogy miért nem támogatja a kormányzat.

Az egyik a 6. pont, ami a gépjárműadó, az önkormányzatok által beszedett gépjárműadó helyben maradó részét módosítaná. Nevezetesen a jelenlegi 40 százalékról az eredeti 100 százalékra szeretném visszaemelni. Megmondom, hogy miért. Én meghallottam a kormányzat azon érvelését, és egyet is értettem vele, hogy növelni kell az önkormányzatok mozgásterét. Még hozzá olyan jellegű bevételekből, amit ott helyben szednek be. Ebben tökéletesen igaza van államtitkár úrnak, és a kormányzatnak is. Nosza, növeljük az önkormányzatok mozgásterét, ott helyben beszedett adókkal, például a gépjárműadóval.

Tudniillik, ez nyilvánvalóan olyanfajta adóbevétel, amit egyébként is befizetnek az emberek, és valószínűleg olyan emberektől szedik be, akinek van valamifajta adóerő-képességük, hiszen, mondjuk, egy gépjárművet is fenn tudnak tartani. Ezért tehát ez egy olyan típusú adó, amivel mi is egyetértünk, hogy kivetették. Ugyanakkor az, amit a kormányzat már hozzátesz, hogy egy új adónemet bevezet, mondjuk egy települési adó kategóriát, azzal a legmesszebbmenőkig nem értünk egyet. Úgy gondoljuk, az emberek már elég adót fizetnek. Tehát azt gondolom, hogy ezt a javaslatot szíves figyelmébe ajánlanám továbbra is a kormányzatnak, és kérném, adjon rá konkrét magyarázatot, hogy miért nem támogatják.

A másik pedig a 206-os módosító indítvány, ami a fejezeti tartalékot, a IX. fejezet tartalékát növelné meg. Gyakorlatilag ez a növelés azt is eredményezné egyben, hogy az idei szintre emelnék föl, pántlikázás nélkül. Mert tudjuk, hogy ami a jelenlegi előterjesztésben van, az a durván csökkentett összeget is tovább pántlikázza, tovább csökkenti azzal, hogy bizonyos tételeket már ezen fejezeti tartalék terhére gondol elkölteni. Például az egyik kedvencem, az egyik ilyen tétel, hogy Hódmezővásárhely egyes ingatlanaival kapcsolatos beruházásokra 1,2 milliárd forint szán a kormányzat. Azt gondolom, hogy egy megyei jogú városnak egyes ingatlanaival kapcsolatos beruházásaira legyen meg a saját bevétele, saját kerete, nehogy már a kormányzatnak, bocsánat, a központi költségvetésnek kelljen ezt támogatnia úgy, hogy semmit nem tudunk arról, mik ezek az egyes beruházások. Mert a többi pántlika esetében legalább tudjuk, hogy valamifajta stadionépítésről van szó, vagy sportcentrum építéséről. De itt semmit nem tudhatunk.

Azért hozzáteszem, hogy államtitkár úr is biztosan ismeri azokat a példákat, amelyek Hódmezővásárhely ingatlanaival kapcsolatos, hogy mondjam, aggályokról, a helyi vagyongazdálkodással kapcsolatos aggályokról szólnak. Nevezetesen például, hogy a Portik Tamás-féle maffiának adtak el egy iskolaépületet, vagy egy offshore cégnek adtak el egy másik, szintén nagy önkormányzati ingatlant. Tehát azt gondolom, hogy amikor Hódmezővásárhely ingatlanairól beszélünk, azt még külön támogatni ilyen módon talán kérdéses. Tehát azt szeretném kérdezni tisztelt államtitkár úrtól, hogy vajon miért nem támogatja a kormányzat a fejezeti tartalék növelését. Hozzáteszek még egy dolgot. Tudjuk, hogy most is a BM előtt nagyon sok pályázatuk van kisebb-nagyobb önkormányzatoknak, mert kiderült az év során, hogy ebben az évben sem elegendő az a forrás, amit a költségvetési törvény biztosít. Ezért megalapozottan fordulnak önkormányzatok kiegészítésért a Belügyminisztériumhoz. Tudjuk, hogy ennek csak a töredékét kapják meg, és akkor elkezdődik egyfajta olyan látens eladósodása az önkormányzatoknak, ami senkinek nem jó, tehát semmilyen módon nem támogatható. Ezért kéne ezt a fejezeti tartalékot kellően bőre szabni ahhoz, hogy ha az év során tényleg megalapozott gondok merülnek fel, és tudjuk, hogy fel fognak merülni, akkor legyen miből támogatni ezeket az önkormányzatokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hargitai alelnöki úr jelentkezett.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Az információszerzés szándékával Font képviselő úr megbízásából kérdezem államtitkár urat, hogy az általa benyújtott ajánlasi pont szerint 368. és azzal összefüggésben az 1073. számú indítványát miért nem támogatja a kormány. Ugye, amit képviselő úr megcélozott ebben az indítványában, az az, hogy ha két évente megrendezésre kerül az OMÉK körülbelül 2 milliárd forintból, ő ezt az Agrármarketing Centrum intézményén keresztül szerette volna finanszírozni. Mivel ez a kiállítás lesz, biztos vannak valahol a források. A költségvetésbe hol tervezte a kormány, amit képviselő úr nem látott, ezért tette ezt az indítványát.

ELNÖK: Köszönöm. Kiegészítő megjegyzésként ehhez hozzátenném, hogy ez a 632. pontja a háttéranyagnak, ami tartalmazza ezt az indítványt.

Schmuck alelnök asszony jelentkezett Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. MI hármat szeretnénk kikérni, a 765. számút, ez a felsőoktatás...

ELNÖK: Bocsánat, szavazásra kikérésről van szó?

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Igen.

ELNÖK: Akkor azt majd később.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Jó.

ELNÖK: Most a hozzászólásokat kérem egyelőre, amennyiben van. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok, akkor államtitkár úrnak megadom a szót, hogy egyben, de pontonként válaszoljon.

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszony a gépjárműadó teljes összegét a települési önkormányzatoknál hagyná. Ugye, itt egy 2013 januárjától bevezetett rendszerről van szó, amelynek értelmében a beszedett gépjárműadó 40 százaléka marad a helyi önkormányzatoknál, a maradék rész pedig a központi költségvetésbe kerül. A filozófia a változtatás mögött az volt, hogy az állam számos feladatot vett át az önkormányzatoktól, oktatás, egészségügy, szociális terület. A feladatok mozgását követte a források mozgása, illetve ehhez kapcsolódóan az önkormányzati adósság rendezése. Tehát az alapelv az volt, hogy a forrás a feladatokkal együtt mozgott. Hadd mondjam, hogy egyedül a köznevelési területen 500 milliárdnál nagyobb a központi költségvetési kiadás. Ez indokolta azt, hogy az említett változtatásra sor kerül.

Tekintettel arra, hogy 2014-ben nincs változás, és 2015-ben sem lesz változás, ezért nem javasoljuk ezt a változtatást, hiszen most már az állam által ellátott feladat mögül húznánk ki a források egy részét, ami egyébként több tízmilliárd forintos nagyságrend. Én magam azt gondolom, hogy ettől függetlenül vagy ezzel együtt is a helyi önkormányzatok pénzügyi helyzete javult. A statisztikák ezt mutatják. Azt meg kell ismételnem, hogy mégis csak 2015 az első év, amikor rendszerszerűen az önkormányzati adósságtól már megszabadulva működhetnek az önkormányzatok. Természetesen azzal, hogy esetenként fejlesztési célra már vettek föl hitelt, és nem nullszaldós a teljes önkormányzati rendszer.

Ami az önkormányzati tartalék növelését illeti, a módosító javaslat egyrésztől nem határozza meg, hogy mi lenne a fedezete ennek a tartaléknövelésnek, tehát önmagában a hiányt növelné. De emellett arra kell emlékeztetsek, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslat az önkormányzati normatíváknál változtatást, több esetben növelést fogalmaz meg. Tehát a normatív alapon kivezethető támogatások jelentős összege növekszik, ergo, a tartalék, az egyedi, vagy ha úgy tetszik, külön döntéssel biztosítható tartalék összege csökken. Tehát nem egyszerűen arról van szó, hogy az önkormányzati tartalékot csökkentené a kormányzat, hanem, ismétlem, több esetben a normatív összegeket növeli.

Itt hadd jegyezzek meg egy elvi ügyet Hódmezővásárhely támogatása tekintetében. A kormányzat arra törekszik, pont az említett normatív rendszer által is, hogy egyenlő elbánás legyen minden helyi önkormányzatnál. Vannak olyan országos jelentőségű projektek, feladatok, amelyek egy-egy önkormányzat területén valósulnak meg, és ahhoz a kormány nyújt támogatást. De ez nem Hódmezővásárhely-, vagy nem Debrecen-, Miskolc-, Szegedspecifikus, hanem adott országos jelentőségű közfeladathoz kapcsolódik. Bizony volt ilyen, van ilyen közfeladat, országos jelentőségű közfeladat is, például az Emlékpont, ami Hódmezővásárhelyen van, amihez a központi költségvetés plusztámogatást biztosított.

A következő téma Hargitai János alelnök úr fölvetését illetően. Itt kettős választ tudok adni. Egyrészt az OMÉK fedezetének biztosítására több opció is nyitva van még. A költségvetési törvényjavaslatban a turisztikai előirányzat egy olyan megnövelt összeget tartalmaz az előzetes tervekhez képest, amiből sor kerülhet az OMÉK finanszírozására. Azt tudom mondani, hogy a kormányzaton belüli egyeztetés folyamatban van, ahogyan alelnök úr említette, a kétévenkénti megrendezés fedezetét a kormány biztosítani kívánja. Erre több opció áll még nyitva lehetőségként. Az egyik az említett megnövelt összegű turisztikai előirányzat.

Másik oldalról az ingatlanprojektek előirányzata csökkenne, ahol a költségvetési intézmények elhelyezéséhez kapcsolódó, illetve gazdálkodáshoz kapcsolódó csökkentést látjuk akadályául a pluszforrás juttatásának. De azt gondolom, ez már másodlagos. Az elsődleges cél az, hogy az OMÉK a szükséges forrást megkapja a 2015. év folyamán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát ezzel lezárom. A szavazási procedúra következik. Most blokkonként haladunk. (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*) Kérdezem, hogy az első blokkból, amely azon kormánypárti képviselők által benyújtott pontokat összegzi, amelyekkel az előterjesztő képviselője egyetértett, bárki kívánja-e bármelyik pontot kikérni. (*Nincs jelentkező.*) Ilyet nem látok.

Akkor az első blokkba tartozó pontokról együttesen szavazunk. Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja ezeket az indítványokat. (*Szavazás.*) Tíz igen. Ki nem támogatja ezeket az indítványokat? Ilyet nem látok. Ki tartózkodott? Négy tartózkodás mellett a bizottság elfogadta ezeket a pontokat.

Most a második blokk következik, azokról a kormánypárti képviselők által benyújtott pontokról szavaznánk, amelyekkel az előterjesztő nem értett egyet. Ebből a blokkból kíván-e valaki kikérni? Szűcs alelnök úr jelentkezik. Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. A 875. pontot, amely a 372. számú módosító javaslatot jelzi, szeretném kikérni.

ELNÖK: Rendben. Kérdezném az előterjesztő képviselőjét, hogy a 875. ponttal egyetért-e. Kérem, indokolja meg mindkét esetben a választát.

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. A javaslattal nem értünk egyet. Itt hat nagy budapesti sportegyesület támogatásáról van szó, egyenként 300 millió forint támogatásban részesül, míg a hatodik BVSC 150 millió forintban. Azért csak 150 millió forint, mert egy jóval kisebb egyesület a többihez mérten. Itt arra emlékeztetnék, hogy 2014-ben is ugyanezt a támogatást kapták meg a sportegyesületek, tehát öt nagy sportegyesület 300 millió forintot, a BVSC 150 millió forintot kap. A módosító javaslat a BVSC támogatását növelné, de az említett szakmai indok alapján nem támogatja a kormányzat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor először erről a pontról kérném, hogy a bizottság foglaljon állást. Kérem, aki egyetért a 875. pontban leírtakkal, szavazzon! (*Szavazás.*) Tíz igen. Ki nem ért egyet vele? Ilyet nem látok. Ki tartózkodott? Négy tartózkodás mellett a bizottság a 875. pontban foglaltakat elfogadta.

Most a 875. pont kivételével a blokk többi indítványáról foglal állást a bizottság. Kérdezem, ki támogatja a második blokkban szereplő indítványokat. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Ilyet nem látok. A bizottság nem támogatta egyiket sem, a 875. pontról külön szavaztunk.

Most a harmadik blokkra térnék rá. Kérdezem képviselőtársaimat, ellenzéki képviselőtársaimat elsősorban, hogy kívánja-e valaki, hogy a saját frakciója indítványairól, természetesen azokról is egy blokkban, de külön szavazzunk. *(Nincs jelentkező.)* Ilyen indítványt nem látok.

Kér-e valaki külön módosító indítványra vonatkozó pontot ebből a blokkból? Képviselő asszonyt tájékoztatom előtte, hogy ez nem ugyanaz a procedúra, ami majd a plenárison lesz, amikor a frakcióknak joguk van arra, hogy a nem támogatott vagy támogatott, de valamilyen szempontból a frakció által külön szavazásra indítványokat kikérjen. Itt, a bizottsági ülésen ennek elsősorban akkor van jelentősége, ha eltérő lenne a kikért pontokról az adott frakció álláspontja. Ennek ismeretében kérdezem alelnök asszonyt, hogy kívánja-e kikérni bármely indítványt. *(Jelzésre.)* Nem. Köszönöm szépen.

Akkor a harmadik blokkról egyben szavazunk. Kérdezem, ki az, aki a harmadik blokkhoz tartozó pontokban rögzített indítványokat támogatja. *(Szavazás.)* Négy. Ki nem támogatja? Tíz nem szavazat mellett megállapítom, hogy a bizottság ezeket az indítványokat elvetette.

Tekintettel arra, hogy az eredetileg a képviselők által benyújtott módosító indítványokról szükséges döntést meghoztuk, ezért most saját módosítási szándékról kell döntenünk. Az előterjesztő kezdeményezésére egy bizottsági módosító indítványt adnánk be, amennyiben ezt a bizottság támogatja. E-mailben megküldtük, a helyszínen kiosztottuk. Kérem a kormány képviselőjét, államtitkár urat, hogy indokolja meg ennek az indítványnak a szükségességét. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A javaslatok jogtechnikai pontosításokat, illetőleg nullszaldós átrendezéseket tartalmaznak. Nem tudom, amennyiben elnök úr, illetőleg a bizottság igényt tart rá, tételesen végigmehetünk a javaslaton, a szerint indoklom részletesebben, ahogy arra a bizottság igényt tart.

ELNÖK: Államtitkár Úr! Kérem, foglalja össze röviden. Amennyiben a bizottsági tagoknak ez a tájékoztatás nem lesz elegendő, akkor kérdésekre adok majd lehetőséget. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Az első javaslat a törvényjavaslat 30. §-át érinti, illetőleg a törvényjavaslat 9. mellékletét. A szociális ágazati pótlék igénylése elszámolásának szabályait pontosítja, rögzíti.

A következő javaslat a „Biztos kezdet” gyermekházak összegét nullszaldós módon növeli, forrása az önkormányzati fejezeti tartalék, 200 millió forint körüli átrendezésről van szó.

A következő javaslat a terhességi, gyermekágyi segélyt cseréli ki csecsemőgondozási díjra, tehát egy névváltozásról van szó.

A következő a Készletgazdálkodási Intézet és az EMMI közötti megállapodás alapján egy jogtechnikai jellegű pontosítás a szolgáltatás folytonossága miatt.

A következő javaslat az Értelmi Sérülteket Szolgáló Társadalmi Szervezetek, Alapítványok Országos Szövetségének plusz 13,5 millió forintos többlettámogatása, az egyéb társadalmi, civil, nonprofit szervezetek támogatását csökkentve az említett összeggel.

A következő egyéb jogszabályok változása miatti módosítás, illetőleg direkt hivatkozás elhagyása kormányrendeleti szintre. Tehát nem kormányrendeletet nevez meg, hogy melyik kormányrendelet x paragrafusa szerinti ellátást kell biztosítani, hanem általános jelleggel fogalmaz meg jogszabályi hivatkozást.

A következő javaslat az Igazságügyi Minisztériumon belül egy nullszaldós átrendezés, illetőleg az igazságszolgáltatási szervek jogszabály-előkészítési kiadásának kiemelése, amely önállóan jelentkezne az Igazságügyi Minisztérium fejezetében, nem a minisztérium igazgatási címében.

A következő javaslat a tanterem-fejlesztési program forrásainak bővítése a Nemzeti Olimpiai Központ, vagy egyszerűbben fogalmazva a Puskás stadion rekonstrukciós forrásának csökkentése mellett. Ez egy 3 milliárd forintos pluszforrás a tanteremépítésre.

A következő javaslat az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség átalakulása miatt a vonatkozó előirányzat törlése és a feladatot ellátó környezetvédelmi, természetvédelmi hatósági szervek kiadási összegének növelése. Tehát ismét feladatváltózással kapcsolatos nullszaldós átrendezés a Földművelésügyi Minisztérium fejezetében.

A következő a Szabadságharcosokért közalapítvány 200 millió forintos támogatása, de csak egy címbeli változtatás a Belügyminisztérium, illetőleg a Miniszterelnökség fejezet között.

És végül az utolsó módosítás az önkormányzati 2. számú melléklet pontosítása, az úgynevezett mutatószám-felmérés újabb adatai szerint pontosítja a javaslatot, hogy a színházak és a kulturális intézmények tételes felsorolás szerint mekkora 2015. évi költségvetési támogatásban részesülnének. Ez is kisebb jelentőségű vagy kisebb mértékű pontosítást tartalmaz a legújabb információk alapján. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Van-e valakinek észrevétele vagy kérdése az elhangzottakhoz? *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látunk. Akkor a bizottság dönteni fog az indítvány benyújtásáról. Kérem azokat, akik támogatni kívánják az indítvány benyújtását, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Tíz igen. Aki nem támogatja? Nem látok ilyet. Aki tartózkodik? Négy tartózkodás mellett a bizottság elfogadta, hogy benyújtja ezt az indítványt.

Tisztelt Bizottság! Azt javaslom, hogy a következő, a házszabály szerint formailag három döntést egyben hozzuk meg. Tájékoztatom a bizottságot, hogy kisebbségi, illetve többségi vélemény elmondására akkor van lehetőség, ha az összevont szavazásnál legalább egy bizottsági tag tartózkodik vagy nemmel szavaz.

A három összevont javasolt döntés a következő. Dönteni kell a támogatott képviselői és a saját módosító javaslatokat tartalmazó, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat elfogadásáról azzal, hogy a bizottság egyben felhatalmazza az elnököt annak benyújtására. Másodszor dönteni kell a részletes vita lezárásáról. Harmadszor dönteni kell a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról azzal, hogy a döntés egyben a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről való döntés is, valamint a döntés felhatalmazás az elnöknek, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűlésnek.

Van-e kifogás az ellen, hogy egyben szavazzunk. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Akkor kérem, hogy aki az előbb felsoroltakat támogatja, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki nem támogatja? Négy nem szavazat mellett a bizottság meghozta az ezzel kapcsolatos döntését.

A napirendi pont lezárása

Tisztelt Bizottság! A részletes vita második szakaszának végére értünk, egyúttal a napirendi pont megtárgyalásának is a végére értünk. Tájékoztatom a bizottságot, hogy jövő héten fogunk törvényalkotási bizottságként eljárni, és a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokat, tehát valamennyi bizottsági módosító javaslatot, nemcsak a sajátunkat, hanem többi bizottságban született esetleges

bizottsági módosító javaslatot is megtárgyaljuk. Ebben a vitában fogjuk majd azt eldönteni, hogy a többségi, illetve kisebbségi véleményt személy szerint melyik képviselőtársunk ismertesse az Országgyűlés plenáris ülésén azzal, hogy természetesen, miután itt a TAB jogköreit fogjuk gyakorolni, valamennyi más bizottságban megfogalmazott többségi és valamennyi más bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt is integrálni kell majd a megszólalás során. A napirendi pontot ezzel lezárom.

Egyebek

Az egyebek napirendi pont következik. Tájékoztatni szeretném a bizottságot, hogy a költségvetési törvényjavaslat tárgyalásának ütemezése szerint jövő héten a házelnökség kétnapos bizottsági ülést javasol, ugyanúgy, ahogy a Törvényalkotási bizottság is többször ezt már megtette. Ennek várható időpontja december 3-án délelőtt, illetve december 4-én délután. Ez egy előzetes időpont. Nekem más közérdekű bejelentésem nincs. Van-e a bizottság tagjainak közérdekű felvetése, bejelentése? *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen a részvételt, és mindenkinek további szép napot kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 15 perc.)

Burány Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit